

Europeiska unionens officiella tidning

L 70

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtionde årgången

9 mars 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 398/2006 av den 8 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 399/2006 av den 7 mars 2006 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättfördärliga varor	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 400/2006 av den 8 mars 2006 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	9
★ Kommissionens förordning (EG) nr 401/2006 av den 23 februari 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel ⁽¹⁾	12
★ Kommissionens förordning (EG) nr 402/2006 av den 8 mars 2006 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾	35
Kommissionens förordning (EG) nr 403/2006 av den 8 mars 2006 om fastställande av exportbidrag för nötkött	40
Kommissionens förordning (EG) nr 404/2006 av den 8 mars 2006 om fastställande av exportbidrag för griskött	44
Kommissionens förordning (EG) nr 405/2006 av den 8 mars 2006 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	46
Kommissionens förordning (EG) nr 406/2006 av den 8 mars 2006 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött	48
★ Kommissionens direktiv 2006/29/EG av den 8 mars 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG när det gäller uteslutande från eller införande i tillämpningsområdet av vissa institut	50

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Rådet

2006/192/EG:

- ★ AVS-EG-Ambassadörskommitténs beslut nr 5/2004 av den 17 december 2004 om budgetförordning för Centrum för företagsutveckling 52

Kommissionen

2006/193/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 1 mars 2006 om fastställande av bestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om användningen av EMAS logotyp i undantagsfallen med transportförpackningar och tertiära förpackningar [delgivet med nr K(2006) 306] ⁽¹⁾ 63

2006/194/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 mars 2006 om upprättande av ett frågeformulär till rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet) [delgivet med nr K(2006)598] ⁽¹⁾ 65

2006/195/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 mars 2006 om ekonomiskt stöd från gemenskapen år 2006 till vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (resthalter) [delgivet med nr K(2006) 604] 78

2006/196/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 3 mars 2006 om ändring av tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt när det gäller vissa anläggningar inom kött- och mjölksektorn i Polen [delgivet med nr K(2006) 609] ⁽¹⁾ 80

2006/197/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 3 mars 2006 om godkännande för utsläppande på marknaden av livsmedel som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majslinjen 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003.... 82

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 398/2006**av den 8 mars 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	105,7
	204	52,2
	212	102,0
	624	92,6
	999	88,1
0707 00 05	052	152,0
	204	59,0
	999	105,5
0709 10 00	220	46,4
	624	102,5
	999	74,5
0709 90 70	052	130,2
	204	62,6
	999	96,4
0805 10 20	052	56,4
	204	44,3
	212	42,3
	220	39,2
	400	61,3
	448	41,1
	512	33,1
	624	65,9
	999	48,0
0805 50 10	052	74,2
	624	68,8
	999	71,5
0808 10 80	400	124,3
	404	90,2
	512	71,5
	524	62,6
	528	72,0
	720	78,2
	999	83,1
0808 20 50	388	80,9
	400	74,8
	512	65,4
	528	70,8
	720	45,0
	999	67,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrig ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 399/2006**av den 7 mars 2006****om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättfördärliga varor**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾ om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92, särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställer kommissionen kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i den förordningen kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 883/2005 (EUT L 148, 11.6.2005, s. 5).

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto					
	Art, sort, KN-nr	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	37,30	21,44	1 063,95	278,34	583,64	9 492,14
		128,79	25,96	16,01	141,80	8 933,73	1 386,13
		352,88	25,55				
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	32,33	18,58	922,15	241,24	505,85	8 227,02
		111,63	22,50	13,88	122,90	7 743,03	1 201,38
		305,85	22,15				
1.40	Vitlök 0703 20 00	175,09	100,63	4 994,14	1 306,50	2 739,59	44 555,58
		604,56	121,86	75,17	665,61	41 934,46	6 506,41
		1 656,42	119,94				
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	73,93	42,49	2 108,59	551,62	1 156,69	18 811,90
		255,25	51,45	31,74	281,03	17 705,23	2 747,08
		699,36	50,64				
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—	—	—
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	46,87	26,94	1 336,87	349,73	733,36	11 927,01
		161,83	32,62	20,12	178,18	11 225,36	1 741,69
		443,40	32,11				
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—				
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	101,11	58,11	2 883,96	754,46	1 582,03	25 729,46
		349,11	70,37	43,41	384,37	24 215,85	3 757,25
		956,53	69,26				
1.110	Huvudsallad 0705 11 00	—	—	—	—	—	—
1.130	Morötter ex 0706 10 00	47,87	27,51	1 365,40	357,20	749,00	12 181,48
		165,29	33,32	20,55	181,98	11 464,86	1 778,85
		452,86	32,79				
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	80,59	46,32	2 298,73	601,36	1 260,99	20 508,30
		278,27	56,09	34,60	306,37	19 301,83	2 994,81
		762,43	55,21				
1.160	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	363,62	208,97	10 371,63	2 713,29	5 689,47	92 531,25
		1 255,52	253,08	156,10	1 382,31	87 087,80	13 512,25
		3 439,99	249,08				

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto					
	Art, sort, KN-nr	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.170	Bönor:						
1.170.1	— Bönor (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	120,53 416,16 1 140,22	69,27 83,89 82,56	3 437,79 51,74	899,35 458,18	1 885,84 28 866,19	30 670,48 4 478,78
1.170.2	— Bönor (<i>Phaseolus</i> spp., <i>vulgaris</i> var. <i>compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	202,00 697,47 1 910,98	116,09 140,59 138,37	5 761,65 86,72	1 507,28 767,90	3 160,61 48 379,00	51 402,94 7 506,32
1.180	Bondbönor ex 0708 90 00	—	—	—	—	—	—
1.190	Kronärtskockor 0709 10 00	—	—	—	—	—	—
1.200	Sparris:						
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	287,72 993,45 2 721,95	165,35 200,26 197,09	8 206,75 123,52	2 146,94 1 093,78	4 501,90 68 909,87	73 217,10 10 691,82
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	491,72 1 697,80 4 651,80	282,59 342,24 336,83	14 025,26 211,09	3 669,10 1 869,26	7 693,71 117 766,39	125 127,40 18 272,23
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	163,50 564,53 1 546,76	93,96 113,80 112,00	4 663,51 70,19	1 220,00 621,55	2 558,22 39 158,25	41 605,85 6 075,66
1.220	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	61,51 212,37 581,88	35,35 42,81 42,13	1 754,39 26,41	458,96 233,82	962,39 14 731,14	15 651,92 2 285,63
1.230	Kantareller 0709 59 10	334,34 1 154,41 3 162,96	192,15 232,70 229,02	9 536,38 143,53	2 494,78 1 270,99	5 231,28 80 074,43	85 079,50 12 424,07
1.240	Paprika 0709 60 10	179,16 618,62 1 694,95	102,97 124,70 122,73	5 110,31 76,92	1 336,89 681,09	2 803,31 42 909,87	45 591,96 6 657,75
1.250	Fänkål 0709 90 50	—	—	—	—	—	—
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	108,61 375,02 1 027,53	62,42 75,60 74,40	3 098,01 46,63	810,46 412,90	1 699,45 26 013,17	27 639,13 4 036,11
2.10	Kastanjer (<i>Castanea</i> spp.), färska ex 0802 40 00	—	—	—	—	—	—
2.30	Ananas, färsk ex 0804 30 00	64,85 223,93 613,55	37,27 45,14 44,43	1 849,85 27,84	483,93 246,55	1 014,76 15 532,72	16 503,60 2 410,00

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto					
	Art, sort, KN-nr	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.40	Guava och mango, färska ex 0804 40 00	183,60	105,51	5 236,79	1 369,88	2 872,70	46 720,41
		633,93	127,78	78,82	697,95	43 971,94	6 822,54
		1 736,90	125,77				
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50	—	—	—	—	—	—
2.60	Apelsiner, färska:						
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ova- lis, Trovita, Hamlins ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
2.60.3	— Andra ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klementiner, wilking och liknande citrushybri- der, färska:						
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	82,40	47,35	2 350,26	614,84	1 289,26	20 968,05
		284,51	57,35	35,37	313,24	19 734,54	3 061,94
		779,52	56,44				
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	131,58	75,62	3 753,06	981,82	2 058,78	33 483,16
		454,32	91,58	56,49	500,20	31 513,41	4 889,51
		1 244,79	90,13				
2.70.3	— Mandariner och wilking ex 0805 20 50	55,49	31,89	1 582,75	414,06	868,23	14 120,59
		191,60	38,62	23,82	210,95	13 289,90	2 062,02
		524,95	38,01				
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	57,91	33,28	1 651,75	432,11	906,09	14 736,21
		199,95	40,30	24,86	220,14	13 869,30	2 151,91
		547,84	39,67				
2.85	Limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Ci- trus latifolia</i>), färska 0805 50 90	81,87	47,05	2 335,05	610,86	1 280,92	20 832,34
		282,67	56,98	35,14	311,21	19 606,81	3 042,13
		774,47	56,08				
2.90	Grapefrukter, färska:						
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	65,73	37,77	1 874,73	490,44	1 028,40	16 725,52
		226,94	45,75	28,22	249,86	15 741,59	2 442,41
		621,80	45,02				
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	81,29	46,72	2 318,65	606,57	1 271,92	20 685,97
		280,68	56,58	34,90	309,03	19 469,05	3 020,75
		769,03	55,68				

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto					
	Art, sort, KN-nr	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	152,10	87,41	4 338,43	1 134,96	2 379,89	38 705,65
		525,18	105,86	65,30	578,22	36 428,67	5 652,15
		1 438,94	104,19				
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	59,49	34,19	1 696,83	443,90	930,82	15 138,42
		205,41	41,41	24,54	226,15	14 247,86	2 210,65
		562,79	40,75				
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):						
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	66,18	38,03	1 887,58	493,80	1 035,45	16 840,21
		228,50	46,06	28,41	251,57	15 849,54	2 459,16
		626,06	45,33				
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	62,76	36,07	1 790,22	468,33	982,05	15 971,61
		216,71	43,68	26,94	238,60	15 032,03	2 332,32
		593,77	42,99				
2.140	Päron:						
2.140.1	— Päron – Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Päron – Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
2.140.2	— Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
2.150	Aprikoser 0809 10 00	149,08	85,68	4 252,21	1 112,41	2 332,60	37 936,39
		514,74	103,76	64,00	566,73	35 704,66	5 539,81
		1 410,34	102,12				
2.160	Körsbär 0809 20 05 0809 20 95	137,39	78,96	3 918,77	1 025,18	2 149,69	34 961,63
		474,39	95,62	58,98	522,29	32 904,90	5 105,41
		1 299,75	94,11				
2.170	Persikor 0809 30 90	121,07	69,58	3 453,15	903,37	1 894,26	30 807,54
		418,01	84,26	51,97	460,23	28 995,19	4 498,79
		1 145,32	82,93				
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	132,53	76,17	3 780,20	988,92	2 073,67	33 725,32
		457,61	92,24	56,90	503,82	31 741,32	4 924,87
		1 253,79	90,78				
2.190	Plommon 0809 40 05	151,05	86,81	4 308,38	1 127,10	2 363,41	38 437,57
		521,54	105,13	64,85	574,21	36 176,36	5 613,00
		1 428,97	103,47				
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	235,92	135,58	6 729,05	1 760,36	3 691,29	60 033,67
		814,57	164,20	101,28	896,84	56 502,00	8 776,66
		2 231,84	161,60				

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto					
	Art, sort, KN-nr	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.205	Hallon 0810 20 10	530,81	305,06	15 140,29	3 960,80	8 305,37	135 075,22
		1 832,78	369,44	227,88	2 017,87	127 128,99	19 724,90
		5 021,62	363,60				
2.210	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> 0810 40 30	978,68	562,45	27 914,89	7 302,71	15 313,01	249 044,70
		3 379,19	681,16	420,15	3 720,45	234 393,86	36 367,75
		9 258,61	670,40				
2.220	Kiwifrukt (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	178,63	102,66	5 095,06	1 332,90	2 794,95	45 455,98
		616,77	124,33	76,69	679,06	42 781,89	6 637,89
		1 689,89	122,36				
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	184,95	106,26	5 275,33	1 380,06	2 893,84	47 064,23
		638,60	128,73	79,40	703,09	44 295,52	6 872,74
		1 749,68	126,69				
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter) ex 0810 90 95	161,38	92,75	4 603,14	1 204,21	2 525,10	41 067,26
		557,22	112,32	69,28	613,50	38 651,35	5 997,01
		1 526,74	110,55				
2.250	Litchiplommon ex 0810 90	—	—	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 400/2006
av den 8 mars 2006
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3 i samma tabell.
- (4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, under en period av tre månader.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 267/2006 (EUT L 47, 17.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>1. Sats för försäljning i detaljhandeln, bestående av följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — En bärbar, batteridrivna digital ljudinspelnings- och ljudåtergivningsapparat som inom samma hölje omfattar följande komponenter: ett elektroniskt signalbehandlingssystem med en digital-analog-omvandlare, ett flashminne, kontrolllement, ett batterifack, en USB-kontakt och en kopplingsanordning för hörlurar. — En batteridrivna rundradiomottagare med hörproppar med en anslutningskabel. — En USB-kabel. — En cd-rom. — En bruksanvisning. <p>Den digitala ljudinspelnings- och ljudåtergivningsapparaten spelar in ljud i MP3-format och kan via en USB-port anslutas till en maskin för automatisk databehandling i syfte att ladda ner eller ladda upp MP3 eller andra format. Den kan även spela in röst.</p> <p>Lagringskapaciteten är 128 MB.</p> <p>Rundradiomottagaren kan fungera självständigt.</p>	8520 90 00	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 8520 och 8520 90 00.</p> <p>Den digitala ljudinspelnings- och ljudåtergivningsapparaten ger satsen dess huvudsakliga karaktär.</p>
<p>2. Bärbar batteridrivna apparat för mottagning av rundradio, med inbyggd utrustning för inspelning eller återgivning av ljud. Apparaten innehåller följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Ett flashminne. — En mikroprocessor i form av integrerade kretsar ("chips"). — Ett elektroniskt system med en tonfrekvensförstärkare. — En LCD-skärm. — En radiotuner. — Kontrollknappar. <p>Mikroprocessorn är programmerad för användning av MP3-formatet.</p> <p>Apparaten har kopplingsanordningar för stereo, för hörlurar och öronproppar och för fjärrkontroll.</p> <p>Den kan via en USB-port anslutas till en maskin för automatisk databehandling i syfte att ladda ner eller ladda upp MP3 eller andra format. Den kan även spela in röst.</p> <p>Lagringskapaciteten är 128 MB.</p>	8527 13 99	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 8527, 8527 13 och 8527 13 99.</p> <p>Klassificeringen stöder sig på texten till HS-nummer 8527 ("Apparater för mottagning av [...] rundradio, även med inbyggd utrustning för inspelning eller återgivning av ljud [...]").</p>

(1)	(2)	(3)
<p>3. Golfvagn med motor och hjul, med en ram av aluminiumrör, ett säte att använda när vagnen är stillastående och en styrstång. Den manövreras av en gående person.</p> <p>Golfvagnens manöverreglage sitter på styrstången.</p> <p>Golfvagnens maxhastighet är 6,5 km/tim och den är utrustad med en 24 V batteridrivna motor.</p> <p>Den har plats för en bag med golfklubbor. (Se bild) (*)</p>	8704 90 00	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 8704 och 8704 90 00.</p> <p>Klassificering enligt nr 8703 är utesluten eftersom golfvagnen inte transporterar någon person.</p> <p>Golfvagnen kan inte heller klassificeras enligt nr 8709 eftersom det inte rör sig om ett fordon av sådant slag som används i fabriker, magasin, hamnområden eller på flygplatser för korta transporter av gods.</p> <p>Den används endast på golfbanor för transport av golfbagar.</p>
<p>4. En multifunktionell apparat som kan utföra</p> <ul style="list-style-type: none"> — scanning, — lasertryck, — laserkopiering (indirekt process). <p>Apparaten, som har flera pappersmagasin, kan reproducera upp till 40 A4-sidor per minut.</p> <p>Apparaten arbetar antingen självständigt (som kopianter) eller tillsammans med en dator eller i ett datornät (som skrivare, scanner och kopianter).</p>	9009 12 00	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 c och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 5 E till kapitel 84 samt texten till KN-nummer 9009 och 9009 12 00.</p> <p>Apparaten har flera funktioner som inte anses vara dess huvudsakliga karaktär.</p>

(*) Fotografiet är av rent vägledande karaktär.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 401/2006**av den 23 februari 2006****om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽²⁾ föreskrivs gränsvärden för vissa mykotoxiner i vissa livsmedel.
- (2) Provtagning är av avgörande betydelse för tillförlitliga resultat när det gäller halten av mykotoxiner, vars förekomst är så ojämnt fördelad i ett parti. Det är därför nödvändigt att fastställa de allmänna kriterier som provtagningsmetoden bör uppfylla.
- (3) Det är också nödvändigt att fastställa allmänna kriterier för analysmetoden för att säkerställa att de laboratorier som ansvarar för kontrollerna använder analysmetoder som ger jämförbara resultat.
- (4) I kommissionens direktiv 98/53/EG av den 16 juli 1998 om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för officiell kontroll av högsta tillåtna halt av vissa främmande ämnen i livsmedel⁽³⁾ fastställs de provtagningsmetoder och prestandakriterier för analysmetoder som skall tillämpas vid officiella kontroller av aflatoxiner i livsmedel.
- (5) I kommissionens direktiv 2002/26/EG av den 13 mars 2002 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig

kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel⁽⁴⁾, kommissionens direktiv 2003/78/EG av den 11 augusti 2003 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel⁽⁵⁾ och kommissionens direktiv 2005/38/EG av den 6 juni 2005 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av fusariumtoxiner i livsmedel⁽⁶⁾ fastställs också provtagningsmetoder och kriterier för ochratoxin A, patulin och fusariumtoxiner.

- (6) Samma provtagningsmetod bör om möjligt tillämpas på samma produkt då mykotoxiner kontrolleras. Därför bör de provtagningsmetoder och de prestandakriterier för analysmetoderna som tillämpas vid den officiella kontrollen av alla mykotoxiner samlas i en enda rättsakt så att de blir lättare att tillämpa.
- (7) Aflatoxiner är mycket ojämnt fördelade i ett parti, i synnerhet i livsmedelspartier med stor partikelstorlek såsom torkade fikon eller jordnötter. För att prover av partier som innehåller födoämnen med stor partikelstorlek skall bli representativa, bör vikten på det samlade provet vara större än då det handlar om partier som innehåller födoämnen med mindre partikelstorlek. Eftersom förekomsten av mykotoxiner varierar i mindre grad i bearbetade produkter än i obearbetade spannmålsprodukter, är det lämpligt att utarbeta enklare provtagningsbestämmelser för bearbetade produkter.
- (8) Direktiven 98/53/EG, 2002/26/EG, 2003/78/EG och 2005/38/EG bör därför upphöra att gälla.
- (9) Det är lämpligt att denna förordning börjar tillämpas samtidigt med kommissionens förordning (EG) nr 856/2005 av den 6 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 vad avser fusariumtoxiner⁽⁷⁾.
- (10) Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 199/2006 (EUT L 32, 4.2.2006, s. 34).

⁽³⁾ EGT L 201, 17.7.1998, s. 93. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/43/EG (EUT L 113, 20.4.2004, s. 14).

⁽⁴⁾ EGT L 75, 16.3.2002, s. 38. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/5/EG (EUT L 27, 29.1.2005, s. 38).

⁽⁵⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 40.

⁽⁶⁾ EUT L 143, 7.6.2005, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT L 143, 7.6.2005, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Provtagningen för den offentliga kontrollen av halten av mykotoxiner i födoämnen skall göras med hjälp av de metoder som fastställs i bilaga I.

Artikel 2

Beredning av prover och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel skall uppfylla kriterierna i bilaga II.

Artikel 3

Direktiven 98/53/EG, 2002/26/EG, 2003/78/EG och 2005/38/EG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 februari 2006.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA I ⁽¹⁾**PROVTAGNINGSMETODER VID OFFENTLIG KONTROLL AV MYKOTOXINER I LIVSMEDEL****A. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

Offentlig kontroll skall bedrivas i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Följande allmänna bestämmelser skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004.

A.1 Syfte och tillämpningsområde

Prover för offentlig kontroll av mykotoxinhalten i livsmedel skall tas enligt metoderna i denna bilaga. De samlingsprover som då erhålls skall betraktas som representativa för partierna. Bedömning av partier i förhållande till högsta tillåtna halt enligt förordning (EG) nr 466/2001 skall göras med hänsyn till de halter som uppmätts i laboratorieproverna.

A.2 Definitioner

I denna bilaga avses med

A.2.1 *parti*: en identifierbar mängd av ett livsmedel som levererats vid ett visst tillfälle och som av den behörige tjänstemannen bedöms ha gemensamma karakteristiska egenskaper såsom ursprung, sort, typ av förpackning, förpackare, avsändare och märkning,

A.2.2 *delparti*: en del av ett stort parti som valts ut för provtagning. Delpartierna måste vara fysiskt åtskilda och identifierbara,

A.2.3 *enskilt prov*: en viss mängd material som tagits från ett och samma ställe i partiet eller delpartiet,

A.2.4 *samlingsprov*: sammanslagning av alla enskilda prover som tagits ur partiet eller delpartiet,

A.2.5 *laboratorieprov*: ett prov avsett för laboratoriet.

A.3 Allmänna bestämmelser**A.3.1 Personal**

Provtagningen skall utföras av en behörig person som utsetts för detta av medlemsstaten.

A.3.2 Provtagningsmaterial

Varje parti som skall undersökas skall provtas separat. I enlighet med de särskilda provningsbestämmelserna för de olika mykotoxinerna skall stora partier delas upp i delpartier, som skall provtas separat.

A.3.3 Försiktighetsåtgärder

Under provtagningen och förberedelsen av proverna skall åtgärder vidtas för att undvika sådana förändringar som kan påverka

— mykotoxinhalten, analysresultatet eller samlingsprovernas representativitet,

— livsmedelssäkerheten hos de partier som skall provas.

Dessutom skall alla åtgärder vidtas för att garantera säkerheten för dem som utför provningen.

A.3.4 Enskilda prov

Så långt det är möjligt skall de enskilda proverna tas från olika ställen i partiet eller delpartiet. Avvikelse från detta förfarande skall noteras i det protokoll som avses i A.3.8 i denna bilaga I.

⁽¹⁾ En vägledning för myndigheterna för kontrollen av överensstämmelsen med EU:s lagstiftning om aflatoxiner finns att läsa på Internet (http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/aflatoxin_guidance_sv.pdf). Denna vägledning innehåller ytterligare praktisk information, men den är underordnad förordningens bestämmelser.

A.3.5 Beredning av samlingsprov

Samlingsprovet erhålls genom att de enskilda proverna blandas.

A.3.6 Identiska prover

Identiska prover för offentlig tillsyn, handel (överklagande) och referensändamål (skiljeförfarande) skall tas från det homogeniserade samlingsprovet, såvida detta inte strider mot medlemsstaternas bestämmelser om rättigheter för livsmedelsföretagare.

A.3.7 Emballering och transport av prover

Varje prov skall placeras i en ren behållare av inaktivt material som ger tillräckligt skydd mot föroreningar och skador under transporten. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att undvika att provets sammansättning förändras under transport eller lagring.

A.3.8 Försegling och märkning av prover

Varje prov som tas för offentlig kontroll skall förseglas på provtagningsstället samt identifieras enligt medlemsstaternas föreskrifter.

För varje provtagning skall ett protokoll upprättas, som gör det möjligt att entydigt definiera varje parti. I protokollet skall datum och plats för provtagningen anges samt eventuell ytterligare information som kan vara till hjälp för den som utför analysen.

A.4 Olika typer av partier

Livsmedelsprodukter kan saluföras i bulk, i behållare eller i enskilda förpackningar, t.ex. säckar, påsar eller detaljhandelsförpackningar. Provtagningsmetoden kan tillämpas på alla de olika former i vilka varorna saluförs.

Utan att det påverkar de särskilda föreskrifterna i denna bilaga kan följande formel användas som vägledning för provtagning på partier som saluförs i enskilda förpackningar, t.ex. säckar, påsar eller detaljhandelsförpackningar.

$$\text{Provtagningsfrekvens } n = \frac{\text{Partiets vikt} \times \text{det enskilda provets vikt}}{\text{samlingsprovets vikt} \times \text{den enskilda förpackningens vikt}}$$

— vikt: i kg

— provtagningsfrekvens: var n:te säck eller påse från vilken ett enskilt prov måste tas (decimaltal avrundas till närmaste heltal).

B. PROVTAGNINGSMETOD FÖR SPANNMÅL OCH SPANNMÅLSPRODUKTER

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för aflatoxin B₁, summan aflatoxiner, ochratoxin A och fusariumtoxiner i spannmål och spannmålsprodukter.

B.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara ca 100 g, om inte annat anges i del B i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln skall det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 100 g kommer samlingsprovet att väga mer än 10 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mycket högre än 100 g, skall 100 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod tillämpas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, får man samlingsprovet genom att slå samman det antal enskilda prov som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1 och 2, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet är lika med vikten på samlingsprovet i tabellerna 1 och 2.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 100 g och om skillnaden inte är särskilt stor, skall en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som leder till ett samlingsprov på mindre än 10 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 100 g, skall ett enskilt prov bestå av två eller fler detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 100 g som möjligt.

B.2 Allmän översikt över provtagningsmetoder för spannmål och spannmålsprodukter

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Spannmål och spannmålsprodukter	≥ 1 500	500 ton	100	10
	> 300 och < 1 500	3 delpartier	100	10
	≥ 50 och ≤ 300	100 ton	100	10
	< 50	—	3–100 (*)	1–10

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2.

B.3 Provtagningsmetoder för spannmål och spannmålsprodukter för partier på ≥ 50 ton

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt, får delpartiets vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %. Om partiet inte rent fysiskt är uppdelat eller kan delas upp i delpartier, skall minst 100 enskilda prov tas från partiet.
- Provtagningen skall ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100. Samlingsprovets vikt = 10 kg.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att partiet skadas vid provtagning (t.ex. på grund av förpackningstyper eller transportmedel) kan en alternativ provtagningsmetod tillämpas förutsatt att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet. En annan provtagningsmetod kan också tillämpas i de fall då det är praktiskt omöjligt att tillämpa ovanstående provtagningsmetod. Det gäller exempelvis då stora partier spannmål lagras i magasin eller då spannmål lagras i siloanläggningar (1).

B.4 Provtagningsmetoder för spannmål och spannmålsprodukter för partier på < 50 ton

För partier med spannmål och spannmålsprodukter under 50 ton skall, beroende på partiets vikt, 10–100 enskilda prover tas som sammantaget ger ett samlingsprov på 1–10 kg. För mycket små partier (0,5 ton) kan ett mindre antal enskilda prover tas, men samlingsprovet som innehåller alla enskilda prover skall även i det fallet vara lägst 1 kg.

Uppgifterna i tabell 2 kan användas för att fastställa antalet enskilda prover som skall tas.

Tabell 2

Antal enskilda prover som skall tas beroende på vikten på partiet med spannmål och spannmålsprodukter

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 0,05	3	1
> 0,05–≤ 0,5	5	1
> 0,5–≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

(1) Anvisningar för provtagning på sådana partier kommer från och med den 1 juli 2006 att finnas i vägledningen på Internet (http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/index_en.htm).

B.5 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i del B i bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod tillämpas i detaljhandeln, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser skall samlingsprovet väga minst 1 kg ⁽¹⁾.

B.6 Godkännande av ett parti eller delparti

— Godkännande om samlingsprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

— Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

C. PROVTAGNINGSMETOD FÖR TORKAD FRUKT, INKL. TORKADE VINDRUVOR OCH PRODUKTER DÄRAV MED UNDANTAG AV TORKADE FIKON

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för

— aflatoxin B1 och summan aflatoxiner hos torkad frukt med undantag av torkade fikon,

— ochratoxin A i torkade vindruvor (korinter, russin och sultanrussin).

C.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara ca 100 g, om inte annat anges i del C i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av förpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 100 g kommer samlingsprovet att väga mer än 10 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mycket högre än 100 g, skall 100 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, erhålls samlingsprovet genom att slå samman det antal enskilda prov som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1 och 2, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1 och 2.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 100 g och om skillnaden inte är särskilt stor, skall en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som leder till ett samlingsprov på mindre än 10 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 100 g, skall ett enskilt prov bestå av två eller fler detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 100 g som möjligt.

C.2 Allmän översikt över provtagningsmetoder för torkad frukt med undantag av fikon

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Torkad frukt	≥ 15	15–30 ton	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna bilaga.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

C.3 Provtagningsmetod för torkad frukt (partier på ≥ 15 ton) med undantag av fikon

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt, får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.
- Provtagningen skall ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100. Samlingsprovets vikt = 10 kg.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagningen (t.ex. på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas förutsatt att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

C.4 Provtagningsmetod för torkad frukt (partier på < 15 ton) med undantag av fikon

För partier med torkad frukt, med undantag av fikon, under 15 ton skall beroende på partiets vikt 10–100 enskilda prover tas, som sammantaget ger ett samlingsprov på 1–10 kg.

Uppgifterna i tabellen nedan kan användas för att bestämma det antal enskilda prover som skall tas.

Tabell 2

Antal enskilda prover som skall tas beroende på vikten på partiet med torkad frukt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
$\leq 0,1$	10	1
$> 0,1 - \leq 0,2$	15	1,5
$> 0,2 - \leq 0,5$	20	2
$> 0,5 - \leq 1,0$	30	3
$> 1,0 - \leq 2,0$	40	4
$> 2,0 - \leq 5,0$	60	6
$> 5,0 - \leq 10,0$	80	8
$> 10,0 - \leq 15,0$	100	10

C.5 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en annan provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser skall samlingsprovet väga minst 1 kg ⁽¹⁾.

C.6 Särskilda provtagningsregler för torkad frukt med undantag av torkade fikon som säljs i vakuumpförpackningar

För partier på minst 15 ton skall det tas minst 25 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 10 kg. För partier på mindre än 15 ton skall det tas 25 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provade partiet (se tabell 2).

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

C.7 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om samlingsprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

D. PROVTAGNINGSMETOD FÖR TORKADE FIKON, JORDNÖTTER OCH NÖTTER

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställs för aflatoxin B1 och samman aflatoxiner i torkade fikon, jordnötter och nötter.

D.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara ca 300 g, om inte annat anges i del D i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av förpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 300 g kommer samlingsprovet att väga mer än 30 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mer än 300 g, skall 300 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, erhålls samlingsprovet genom att slå samman det antal enskilda prov som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1, 2 och 3, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1, 2 och 3.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 300 g och om skillnaden inte är särskilt stor, skall en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som leder till ett samlingsprov på mindre än 30 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 300 g, skall ett enskilt prov bestå av två eller fler detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 300 g som möjligt.

D.2 Allmän översikt över provtagningsmetoder för torkade fikon, jordnötter och nötter

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Torkade fikon	≥ 15	15–30 ton	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30
Jordnötter, pistaschmandel, paranötter och andra nötter	≥ 500	100 ton	100	30
	>125 och < 500	5 delpartier	100	30
	≥ 15 och ≤ 125	25 ton	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna bilaga.

D.3 Provtagningsmetod för torkade fikon, jordnötter och nötter (partier ≥ 15 ton)

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt, får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.

- Provtagningen skall ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100.
- Det samlade provets vikt = 30 kg, blandat och uppdelat i tre lika stora laboratorieprover på 10 kg före malning (uppdelningen i 3 laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om jordnötter och nötter om de skall genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 30 kg).
- Varje laboratorieprov på 10 kg skall malas separat och blandas noggrant för att garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras till fullo.

D.4 Provtagningsmetod för torkade fikon, jordnötter och nötter (partier < 15 ton)

Antalet enskilda prover beror på partiets vikt, men skall vara minst 10 och högst 100.

Siffrorna i tabell 2 nedan kan användas för att fastställa antalet enskilda prover som skall tas och den följande uppdelningen av samlingsprovet.

Tabell 2

Antal enskilda prover som skall tas beroende på vikten på partiet och antalet delpartier av samlingsprovet

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samplingsprovets vikt (i kg) (då det gäller detaljhandelsförpackningar kan vikten på samlingsprovet avvika, se punkt D.1)	Antal laboratorieprov från samlingsprovet
≤ 0,1	10	3	1 (ingen uppdelning)
> 0,1–≤ 0,2	15	4,5	1 (ingen uppdelning)
> 0,2–≤ 0,5	20	6	1 (ingen uppdelning)
> 0,5–≤ 1,0	30	9 (< 12 kg)	1 (ingen uppdelning)
> 1,0–≤ 2,0	40	12	2
> 2,0–≤ 5,0	60	18 (< 24 kg)	2
> 5,0–≤ 10,0	80	24	3
> 10,0–≤ 15,0	100	30	3

- Samlingsprovets vikt ≤ 30 kg, blandat och uppdelat i två eller tre lika stora laboratorieprover på ≤ 10 kg före malning (uppdelningen i två eller tre laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om torkade fikon, jordnötter och nötter om de skall genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 30 kg).

Om samlingsprovet väger mindre än 30 kg skall det delas upp i laboratorieprov enligt följande:

- < 12 kg: ingen uppdelning i laboratorieprov.
- ≥ 12–< 24 kg: uppdelning i två laboratorieprov.
- ≥ 24 kg: uppdelning i tre laboratorieprov.

- Varje laboratorieprov skall malas separat och blandas noggrant för att garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas förutsatt att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

D.5 Provtagningsmetod för beredda produkter och livsmedel sammansatta av flera ingredienser

D.5.1 Beredda produkter med mycket låg partikelvikt såsom mjöl och jordnötspasta (homogen fördelning av aflatoxinföreningar)

- Antal enskilda prover: 100. För partier under 50 ton skall antalet enskilda prov vara 10–100 beroende på partiets vikt (se tabell 3).

Tabell 3

Antal enskilda prover som skall tas beroende på partiets vikt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

- Det enskilda provet skall väga ca 100 g. För detaljhandelsförpackningar skall det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.
- Samlingsprovets vikt = 1–10 kg, tillräckligt blandat.

D.5.2 Andra beredda produkter med relativt omfattande partikelstorlek (ojämn fördelning av aflatoxinföreningar)

Provtagningsmetod och godkännande som för torkade fikon, jordnötter och nötter (D.3 och D.4).

D.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en annan provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. Oavsett provtagningsmetod skall samlingsprovet väga minst 1 kg ⁽¹⁾.

D.7 Särskild provtagningsmetod för jordnötter, nötter, torkade fikon och andra beredda produkter som saluförs i vakuumpförpackningar

D.7.1 Pistaschmandlar, jordnötter, paranötter och torkade fikon

För partier på minst 15 ton skall det tas minst 50 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 30 kg. För partier på mindre än 15 ton skall det tas 50 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provade partiet (se tabell 2).

D.7.2 Andra nötter än pistaschmandlar och paranötter

För partier på minst 15 ton skall det tas minst 25 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 30 kg. För partier på mindre än 15 ton skall det tas 25 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt är lika med vikten på det provade partiet (se tabell 2).

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

D.7.3 Produkter beredda av nötter, fikon och jordnötter med liten partikelstorlek

För partier på minst 50 ton skall det tas minst 25 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 10 kg. För partier på mindre än 50 ton skall det tas 25 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 3 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provade partiet (se tabell 3).

D.8 Godkännande av ett parti eller delparti

- För jordnötter och torkade fikon som skall genomgå sortering eller annan fysisk behandling:
  - Godkännande om samlingsprovet eller genomsnittet av laboratorieproven håller gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
  - Underkännande om det samlade provet eller genomsnittet av laboratorieproven överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- För torkade fikon, jordnötter och nötter avsedda för direktkonsumtion:
  - Godkännande om inget av laboratorieproven överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
  - Underkännande om ett eller fler laboratorieprov(er) överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Om samlingsprovet väger högst 12 kg:
  - Godkännande om samlingsprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
  - Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

E. PROVTAGNINGSMETOD FÖR KRYDDOR

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för aflatoxin B1 och summan aflatoxiner i kryddor.

E.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara ca 100 g, om inte annat anges i del E i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av detaljhandelsförpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 100 g kommer samlingsprovet att väga mer än 10 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mer än 100 g, skall 100 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, erhålls samlingsprovet genom att slå samman det antal enskilda prov som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1 och 2, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1 och 2.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 100 g och om skillnaden inte är särskilt stor, skall en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som leder till ett samlingsprov på mindre än 10 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 100 g, skall ett enskilt prov bestå av två eller fler detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 100 g som möjligt.

E.2 Allmän översikt över provtagningsmetoden för kryddor

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Kryddor	≥ 15	25 ton	100	10
	< 15	—	5–100 (*)	0,5–10

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna bilaga.

E.3 Provtagningsmetod för kryddor (partier ≥ 15 ton)

— Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.

— Provtagningen skall ske separat för varje delparti.

— Antal enskilda prover: 100. Samlingsprovets vikt = 10 kg.

— Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får en alternativ provtagningsmetod användas förutsatt att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

E.4 Provtagningsmetod för kryddor (partier < 15 ton)

För partier med kryddor under 15 ton skall beroende på partiets vikt 5–100 enskilda prover tas, som sammantaget ger ett samlingsprov på 0,5–10 kg.

Siffrorna i tabellen nedan kan användas för att bestämma det antal enskilda prover som skall tas.

Tabell 2

Antal enskilda prover som skall tas beroende på kryddpartiets vikt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 0,01	5	0,5
> 0,01–≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

E.5 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt de bestämmelser för provtagning som fastställs i denna del i bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser skall samlingsprovet väga minst 0,5 kg ⁽¹⁾.

E.6 Särskild provtagningsmetod för kryddor som säljs i vakuumpförpackningar

För partier på minst 15 ton skall det tas minst 25 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 10 kg. För partier på mindre än 15 ton skall det tas 25 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 2 för att få ett samlingsprov vars vikt motsvarar vikten på det provade partiet (se tabell 2).

E.7 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om samlingsprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

F. PROVTAGNINGSMETOD FÖR MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER, MODERSMJÖLKSERSÄTTNING OCH TILLSKOTTSNÄRING FÖR SPÄDBARN

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för aflatoxin M1 i mjölk och mjölkprodukter, modersmjölksersättning och tillskottsnäring för spädbarn samt dietlivsmedel (mjölk och mjölkprodukter) för särskilda medicinska ändamål särskilt avsedda för spädbarn.

F.1 Provtagningsmetod för mjölk, mjölkprodukter, modersmjölksersättning och tillskottsnäring för spädbarn

Samlingsprovet skall vara på minst 1 kg eller 1 liter, utom när detta är omöjligt, t.ex. när provet består av en flaska.

Det minsta antalet enskilda prov som skall tas från partiet anges i tabell 1. Antalet enskilda prover som fastställs beror på i vilken form de berörda produkterna vanligtvis saluförs. När det gäller bulkvara i flytande form skall partiet blandas så noga som möjligt förutsatt att produktens kvalitet inte påverkas, manuellt eller maskinellt, omedelbart före provtagningen. Eftersom aflatoxin M1 då kan antas vara jämnt fördelat i partiet räcker det att ta tre enskilda prover per parti till ett samlingsprov.

De enskilda proven, som ofta kan bestå av en flaska eller en förpackning, skall ha samma vikt. Ett enskilt prov skall väga minst 100 gram. Samlingsprovet skall vara på minst 1 kg eller 1 liter. Avvikelser från detta förfarande skall noteras enligt A.3.8 i bilaga I.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prov som skall tas från partiet

Form av saluföring	Partiets volym eller vikt (i l eller kg)	Minsta antal enskilda prov	Samlingsprovets volym eller vikt (i l eller kg)
Bulk	—	3–5	1
Flaskor/förpackningar	≤ 50	3	1
Flaskor/förpackningar	50–100	5	1
Flaskor/förpackningar	> 500	10	1

F.2 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 0,5 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 0,5 kg.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet ⁽¹⁾.

F.3 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet (eller beslutsgränsen – se bilaga II punkt 4.4).
- Underkännande om laboratorieprovet utan rimligt tvivel överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet (eller beslutsgränsen – se bilaga II punkt 4.4).

G. PROVTAGNINGSMETOD FÖR KAFFE OCH KAFFEPRODUKTER

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för ochratoxin A i rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe.

G.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara ca 100 g, om inte annat anges i del G i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln skall det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 100 g kommer samlingsprovet att väga mer än 10 kg. Om vikten av en enskild detaljhandelsförpackning är mer än 100 g, skall 100 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis säljs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, erhålls samlingsprovet genom att slå samman det antal enskilda prov som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1 och 2, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1 och 2.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 100 g och om skillnaden inte är särskilt stor, skall en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som ger ett samlingsprov på mindre än 10 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 100 g, skall ett enskilt prov bestå av två eller fler detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 100 g som möjligt.

G.2 Allmän översikt över provtagningsmetoden för rostat kaffe

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe	≥ 15	15–30 ton	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna bilaga.

G.3 Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe (partier om ≥ 15 ton)

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt, får delpartiernas vikt avvika från den angivna vikten med 20 %.
- Provtagningen skall ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

— Samlingsprovets vikt = 10 kg.

— Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

G.4 Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe (partier om < 15 ton)

För partier med rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe under 15 ton skall – beroende på partiets vikt – 10–100 enskilda prover tas, som sammantaget ger ett samlingsprov på 1–10 kg.

Uppgifterna i tabellen nedan kan användas för att bestämma det antal enskilda prover som skall tas.

Tabell 2

Antal enskilda prover som skall tas beroende på vikten av partiet med rostade kaffeböner, malet rostat kaffe och snabbkaffe

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

G.5 Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, rostat malet kaffe, snabbkaffe som säljs i vakuumpförpackningar

För partier på minst 15 ton skall det tas minst 25 enskilda prov för att få ett samlingsprov på 10 kg. För partier på mindre än 15 ton skall det tas 25 % av det antal enskilda prov som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provade partiet (se tabell 2).

G.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. Oavsett provtagningsmetod skall samlingsprovet väga minst 1 kg ⁽¹⁾.

G.7 Godkännande av ett parti eller delparti

— Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

— Underkännande om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

H. PROVTAGNINGSMETOD FÖR FRUKTJUICER INKL. DRUVJUICE, DRUVMUST, CIDER OCH VIN

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för

- ochratoxin A i vin, druvjuice och druvmust,
- patulin i fruktjuicer, fruktnektar, spritdrycker, cider och andra jästa drycker som framställs av äpplen eller innehåller äppeljuice.

H.1 Provtagningsmetod

Samlingsprovet skall väga minst 1 liter, utom när detta är omöjligt, t.ex. när provet består av 1 flaska.

Det minsta antal enskilda prover som skall tas från partiet anges i tabell 1. Antalet enskilda prover som fastställs beror på i vilken form de berörda produkterna saluförs. När det gäller bulkvara i flytande form skall partiet blandas så noga som möjligt, förutsatt att produktens kvalitet inte påverkas, manuellt eller maskinellt, omedelbart före provtagningen. Eftersom ochratoxin A och patulin då kan antas vara jämnt fördelade i partiet, räcker det att ta tre enskilda prover per parti till ett samlingsprov.

De enskilda proverna, som ofta kan bestå av en flaska eller en förpackning, skall ha samma vikt. Ett enskilt prov skall väga minst 100 gram. Samlingsprov skall vara på minst 1 liter. Avvikelser från detta förfarande skall noteras i det protokoll som avses i A.3.8 i bilaga I.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prov som skall tas från partiet

Form av saluföring	Partiets volym (i l)	Minsta antal enskilda prov	Samlingsprovets minsta volym (i l)
Bulk (fruktjuice, spritdrycker, cider, vin)	—	3	1
Flaskor/förpackningar med fruktjuice, spritdrycker, cider	≤ 50	3	1
Flaskor/förpackningar med fruktjuice, spritdrycker, cider	50–100	5	1
Flaskor/förpackningar med fruktjuice, spritdrycker, cider	> 500	10	1
Flaskor/förpackningar med vin	≤ 50	1	1
Flaskor/förpackningar med vin	50–100	2	1
Flaskor/förpackningar med vin	> 500	3	1

H.2 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I ⁽¹⁾.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

H.3 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande, om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande, om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 l, kan samlingsprovets volym vara mindre än 1 l.

I. PROVTAGNINGSMETOD FÖR FASTA ÄPPELPRODUKTER OCH ÄPPELJUICE SAMT FASTA ÄPPELPRODUKTER FÖR SPÅDBARN OCH SMÅBARN

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för patulin i fasta äppelprodukter och äppeljuice samt fasta äppelprodukter för spädbarn och småbarn.

I.1 **Provtagningsmetod**

Samplingsprovet skall väga minst 1 kg, utom när detta är omöjligt, t.ex. när prover skall tas på endast en förpackning.

Det minsta antalet enskilda prov som skall tas från partiet anges i tabell 1. För flytande produkter skall partiet blandas så noga som möjligt, manuellt eller maskinellt, omedelbart före provtagningen. Eftersom patulin då kan antas vara jämnt fördelat i partiet räcker det att ta tre enskilda prover per parti till ett samlingsprov.

De enskilda proven skall ha i stort sett samma vikt. Ett enskilt prov skall väga minst 100 gram. Samlingsprov skall vara på minst 1 kg. Avvikelse från detta förfarande skall redovisas i det protokoll som avses i punkt A.3.8 i bilaga I.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prov som skall tas från partiet

Partiets vikt (i kg)	Minsta antal enskilda prov	Samplingsprovets vikt (i kg)
< 50	3	1
50–100	5	1
> 500	10	1

För partier som består av enskilda förpackningar anges i tabell 2 det antal förpackningar som skall tas för att slås samman till ett samlingsprov.

Tabell 2

Antal förpackningar (enskilda prov) som skall tas för ett samlingsprov från partier bestående av enskilda förpackningar

Antal förpackningar eller enheter i partiet	Antal förpackningar eller enheter som skall ingå i provtagningen	Samplingsprovets vikt (i kg)
1–25	1 förpackning eller enhet	1
26–100	ca 5 %, minst 2 förpackningar eller enheter	1
> 100	ca 5 %, högst 10 förpackningar eller enheter	1

I.2 **Provtagning i detaljhandelsledet**

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilagan.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet⁽¹⁾.

I.3 **Godkännande av ett parti eller delparti**

— Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

- Underkännande om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mäto-säkerheten och korrigeringen för utbytet.

J. **PROVTAGNINGSMETOD FÖR BARNMAT OCH BEARBETADE SPANNMÅLSBASERADE LIVSMEDEL FÖR SPÄD-BARN OCH SMÅBARN**

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för

- aflatoxiner, ochratoxin A och fusariumtoxiner i barnmat och bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn,
- aflatoxiner och ochratoxin A i dietlivsmedel för särskilda medicinska ändamål (utom mjölk och mjölkprodukter) avsedda för spädbarn,
- patulin i annan barnmat än bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn. För att kontrollera gränsvärdena för patulin i äppeljuice och fasta äppelprodukter för spädbarn och småbarn används den provtagningsmetod som beskrivs i del I i bilaga I.

J.1 **Provtagningsmetod**

- Den provtagningsmetod för spannmål och spannmålsprodukter som föreskrivs i punkt B.4 i bilaga I skall tillämpas på livsmedel för spädbarn och småbarn. Därför är det antal enskilda prover som skall tas avhängigt av partiets vikt, med ett minsta antal på 10 och ett högsta på 100 i enlighet med tabell 2 i punkt B.4 i bilaga I. För mycket små partier (under 0,5 ton) kan ett mindre antal enskilda prover tas, men samlingsprovet som omfattar samtliga enskilda prover måste också i det fallet vara minst 1 kg.
- Det enskilda provet skall väga ca 100 g. Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av förpackningens vikt. För mycket små partier (0,5 ton) måste de enskilda proverna ha en sådan vikt att samlingsprovet får en total vikt av minst 1 kg. Alla avvikelser från denna metod skall anges i det protokoll som avses i punkt A.3.8.
- Samlingsprovets vikt = 1–10 kg, tillräckligt blandat.

J.2 **Provtagning i detaljhandelsledet**

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod tillämpas i detaljhandelsledet, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provade partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet ⁽¹⁾.

J.3 **Godkännande av ett parti eller delparti**

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mäto-säkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mäto-säkerheten och korrigeringen för utbytet.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.

BILAGA II

KRITERIER FÖR BEREDNING AV PROVER OCH FÖR DE ANALYSMETODER SOM ANVÄNDS VID OFFENTLIG KONTROLL AV MYKOTOXINHALTERNA I LIVSMEDEL

1. INLEDNING

1.1 **Försiktighetsåtgärder**

Eftersom fördelningen av mykotoxiner i allmänhet inte är homogen bör proverna beredas, och i synnerhet homogeniseras, med allra största noggrannhet.

Det fullständiga laboratorieprovet skall homogeniseras, om homogeniseringen görs av laboratoriet.

Då aflatoxiner analyseras är det lämpligt att så långt som möjligt undvika dagsljus, eftersom aflatoxinet bryts ned successivt av ultraviolett strålning.

1.2 **Beräkning av proportionen skal/kärna i hela nötter**

De gränsvärden som fastställs för aflatoxiner i förordning (EG) nr 466/2001 skall tillämpas för den ätliga delen. Aflatoxinhalten i den ätliga delen kan bestämmas på följande sätt:

— Prover av hela nötter skalas, och aflatoxinhalten i den ätliga delen analyseras.

— Provberedningsmetoden kan användas på nötter med hela skal. Provtagningsmetoden och analysen skall ge en uppskattning av kärnans vikt i samlingsprovet. Kärnans vikt i samlingsprovet skall uppskattas sedan det fastställts en lämplig faktor för proportionen skal i förhållande till kärnan i hela frukter. Med hjälp av denna faktor kan mängden kärnor beräknas i det samlade prov som används för provberedning och analys.

Ett hundratal nötter med hela skal skall för detta ändamål slumpmässigt tas ut från partiet eller samlingsprovet. Proportionen kan beräknas genom att ca 100 hela nötter först vägs och sedan skalas, varefter skal och kärnor vägs var för sig.

När laboratoriet väl beräknat proportionen skal i förhållande till kärna kan denna användas i det påföljande analysarbetet. Om det visar sig att ett särskilt laboratorieprov inte håller gränsvärdet, skall proportionen bestämmas för det provet med hjälp av ca 100 nötter som valts för detta ändamål.

2. BEHANDLING AV LABORATORIEPROVET

Alla laboratorieprov skall finmalas och blandas noggrant med en metod som garanterar fullständig homogenisering.

Om gränsvärdet gäller för torrsubstansen, skall torrvikten bestämmas på en del av det homogeniserade provet med en metod som visat sig kunna fastställa denna halt noggrant.

3. IDENTISKA PROVER

Identiska prover för offentlig tillsyn, handeln (överklagande) och referensändamål (skiljeförfarande) skall tas från det homogeniserade materialet, såvida detta inte strider mot medlemsstaternas bestämmelser om livsmedelsföretagares rättigheter.

4. ANALYMETOD SOM SKALL ANVÄNDAS AV LABORATORIET SAMT KRAV PÅ LABORATORIEKONTROLL

4.1 Definitioner

Några av de vanligaste definitionerna som laboratoriet skall använda är följande:

r = *reperterbarhet*: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två enskilda analysresultat som erhållits under repeterbara förhållanden, dvs. samma prov, samma operatör, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall, kan förväntas ligga inom en given sannolikhet (i regel 95 %), där $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = *standardavvikelse*: beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbara förhållanden.

RSD_r = *relativ standardavvikelse*: beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbara förhållanden $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$.

R = *reproducerbarhet*: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan enskilda testresultat som erhållits under reproducerbara förhållanden, dvs. som erhållits för identiskt material av operatörer i olika laboratorier med en standardiserad testmetod, kan förväntas ligga inom en given sannolikhetsgräns (i regel 95 %), där $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = *standardavvikelse*: beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden.

RSD_R = *relativ standardavvikelse*: beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

4.2 Allmänna bestämmelser

De analysmetoder som används för kontroll av livsmedel måste uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i bilaga III till förordning (EG) nr 882/2004.

4.3 Särskilda bestämmelser

4.3.1 Prestandakriterier

Om det i gemenskapslagstiftningen inte föreskrivs någon särskild metod för att bestämma mykotoxinhalten i livsmedel, kan laboratorierna använda valfri analysmetod förutsatt att den uppfyller följande prestandakriterier:

a) För aflatoxiner

Kriterium	Koncentration: intervall	Rekommenderat värde	Högsta tillåtna värde
Ämnen	Alla	Försumbart	—
Utbyte – aflatoxin M1	0,01–0,05 µg/kg	60–120 %	
	> 0,05 µg/kg	70–110 %	
Utbyte – aflatoxiner B ₁ , B ₂ , G ₁ , G ₂	< 1,0 µg/kg	50–120 %	
	1–10 µg/kg	70–110 %	
	> 10 µg/kg	80–110 %	
Precision RSD_R	Alla	Enligt Horwitz' ekvation	2 ggr värdet enligt Horwitz' ekvation

Precisionen RSD_r kan beräknas som 0,66 ggr precisionen RSD_R i den aktuella koncentrationen.

Anm.:

— Värden som skall tillämpas samtidigt på B₁ och på summan av B₁ + B₂ + G₁ + G₂.

— Om summan av de enskilda aflatoxinerna B₁ + B₂ + G₁ + G₂ skall rapporteras, skall varje enskild aflatoxins svar på analysmetoden vara antingen känd eller likvärdig.

b) För ochratoxin A

Halt µg/kg	Ochratoxin A		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
< 1	≤ 40	≤ 60	50–120
1-10	≤ 20	≤ 30	70–110

c) För patulin

Halt µg/kg	Patulin		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
< 20	≤ 30	≤ 40	50–120
20-50	≤ 20	≤ 30	70–105
> 50	≤ 15	≤ 25	75–105

d) För deoxynivalenol

Halt µg/kg	Deoxynivalenol		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
> 100 – ≤ 500	≤ 20	≤ 40	60–110
> 500	≤ 20	≤ 40	70–120

e) För zearalenon

Halt µg/kg	Zearalenon		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
≤ 50	≤ 40	≤ 50	60–120
> 50	≤ 25	≤ 40	70–120

f) För fumonisin B₁ och B₂

Halt µg/kg	Fumonisin B ₁ eller B ₂		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
≤ 500	≤ 30	≤ 60	60–120
> 500	≤ 20	≤ 30	70–110

g) För T-2- och HT-2-toxin

Halt µg/kg	T-2 toxin		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
50–250	≤ 40	≤ 60	60–130
> 250	≤ 30	≤ 50	60–130

Halt µg/kg	HT-2 toxin		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbyte %
100–200	≤ 40	≤ 60	60–130
> 200	≤ 30	≤ 50	60–130

h) Anmärkningar till prestationskriterierna för mykotoxiner

- De använda metodernas detektionsgränser behöver inte anges om precisionsvärdena för aktuella koncentrationer anges.
- Precisionsvärdena skall beräknas genom Horwitz' ekvation enligt följande:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

där

- RSD_R är den relativa standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$
- C motsvarar koncentrationsförhållandet (dvs. 1 = 100g/100g, 0,001 = 1 000 mg/kg)

Detta är en generell precisionsekvation som bedöms vara oberoende av den som utför analysen och matrisen och uteslutande är avhängig av koncentrationen, när det gäller de flesta rutinmetoder för analys.

4.3.2 Metod för att bedöma ändamålsenlighet

Om det endast finns ett begränsat antal fullt validerade analysmetoder, kan i stället en metod användas som definierar en enskild parameter för att utvärdera om analysmetoderna är godtagbara. Denna parameter anger de högsta värden för osäkerhet som kan anses vara ändamålsenliga.

Med hänsyn till det begränsade antalet analysmetoder som är fullt validerade genom en provningsjämförelse, särskilt när det gäller bestämning av T-2- och H-2-toxiner, kan osäkerhetsmetoden, som fastställer högsta godtagbara osäkerhet, också användas för att bedöma om den analysmetod som laboratoriet tänker använda är ändamålsenlig. Laboratoriet kan använda en metod som ger resultat inom den maximala standardosäkerheten. Den maximala standardosäkerheten kan beräknas enligt följande formel:

$$U_f = \sqrt{(LOD/2)^2 + (\alpha \times C)^2}$$

där

- U_f är maximal standardosäkerhet (µg/kg),
- LOD är metodens detektionsgräns (µg/kg),

- α är en konstant numerisk faktor som skall användas beroende på värdet av C. Det framgår av nedanstående tabell vilka värden som skall användas,
- C är aktuella koncentrationer ($\mu\text{g}/\text{kg}$).

Om analysmetoden ger resultat med en mätosäkerhet som ligger under maximal standardosäkerhet, skall metoden anses vara lika lämplig som en analysmetod som uppfyller prestandakriterierna i punkt 4.3.1.

Tabell

Numeriska värden som skall användas för α i formeln ovan, beroende på den relevanta koncentrationen

C ($\mu\text{g}/\text{kg}$)	α
≤ 50	0,2
51 – 500	0,18
501 – 1 000	0,15
1 001 – 10 000	0,12
$> 10\ 000$	0,1

4.4 Beräkning av mätosäkerheten, beräkning av utbytesgraden och resultatrapportering ⁽¹⁾

Analysresultatet skall rapporteras korrigerat eller okorrigerat för utbytet. Rapporteringssätt och utbytesgrad skall anges. Det korrigerade analysresultatet skall användas för kontrolländamål.

Analysresultatet måste rapporteras som $x \pm U$, där x är analysresultatet och U är den utvidgade mätosäkerheten.

U är den utvidgade mätosäkerheten, med täckningsfaktor 2 som ger en konfidensnivå på ca 95 %.

Då det gäller livsmedel av animaliskt ursprung kan osäkerheten i mätningarna också beaktas genom att fastställa beslutsgränsen (CCa) i enlighet med kommissionens beslut 2002/657/EG ⁽²⁾ (punkt 3.1.2.5 i bilagan – i fråga om ämnen för vilka det fastställts en tillåten halt).

De nuvarande tolkningsreglerna för analysresultatet då det gäller att godkänna eller underkänna partiet gäller det analysresultat som erhålls från provet för offentlig kontroll. När det gäller analys för överklagande eller referensändamål gäller nationella regler.

4.5 Kvalitetsnormer för laboratorierna

Laboratoriet måste uppfylla kraven i förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Förfaranden beträffande uppskattning av osäkerheten i mätningarna och värdet av utbytet finns i rapporten "Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation" på Internet (http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf [ej översatt till svenska]).

⁽²⁾ EGT L 221, 17.8.2002, s. 8. Beslutet senast ändrat genom beslut 2004/25/EG (EUT L 6, 10.1.2004, s. 38).

⁽³⁾ Se även övergångsbestämmelserna i artikel 18 i kommissionens förordning (EG) nr 2076/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 83).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 402/2006

av den 8 mars 2006

om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 247, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts sedan kommissionens förordning (EG) nr 89/97 av den 20 januari 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾ trädde i kraft, bör metoderna för fastställande av färska bananers nettovikt preciseras. Det bör bl.a. ske genom att ekonomiska aktörer som godkänts av tullmyndigheterna väger färska bananer för att fastställa deras nettovikt samt utfärdar bananvägningsintyg i vilka denna vikt atterteras. Nettovikten för färska bananer bör fastställas för varje sändning av färska bananer som levererats med ett transportmedel.
- (2) För att medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna skall få tillräckligt med tid för att förbereda godkännandet av vägare bör åtgärderna avseende vägning av färska bananer och utfärdande av intyg börja gälla den 1 juni 2006.
- (3) Det har införts utjämningstullar på import av vissa elektroniska kretsar enligt kapitlen 84 och 85 i Kombinerade nomenklaturen genom rådets förordning (EG) nr 1480/2003 av den 11 augusti 2003 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ramminnen med ursprung i Republiken Korea och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts ⁽³⁾. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av dessa utjämningstullar behövs det en särskild ursprungsregel för de produkter som omfattas av direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 17, 21.1.1997, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 212, 22.8.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2116/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 7).

(4) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽⁴⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2454/93 skall ändras på följande sätt:

1. Följande skall införas efter artikel 290:

"KAPITEL 1a

Bestämmelser om bananer"

2. Artikel 290a skall ersättas med följande:

"Artikel 290a

I detta kapitel och bilagorna 38b och 38c avses med

- a) *godkänd vägare*: en ekonomisk aktör som har bemyndigats av ett tullkontor att väga färska bananer,
- b) *den sökandes bokföring*: alla handlingar som avser vägning av färska bananer,
- c) *nettovikten för färska bananer*: vikten på själva bananerna, utan emballage,
- d) *sändning av färska bananer*: alla färska bananer som lastats på ett enda transportmedel och av en enda exportör sänts till en eller flera mottagare,
- e) *lossningsplats*: varje plats där en sändning av färska bananer kan lossas eller en plats som en sändning av färska bananer förs till inom ramen för ett tullförfarande eller, när det gäller containertrafik, den plats där containern lastas av från huvudtransportmedlet (fartyg, luftfartyg etc.) eller lastas ur."

⁽⁴⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 215/2006 (EUT L 38, 9.2.2006, s. 11).

3. Följande artikel skall införas som artikel 290b:

"Artikel 290b

1. Ett tullkontor skall på ansökan ge behörighet som godkänd vägare till ekonomiska aktörer som har att göra med import, transport, lagring eller hantering av färska bananer och som uppfyller följande villkor:

- a) Den sökande skall lämna nödvändiga garantier för att vägningen kommer att utföras på korrekt sätt.
- b) Den sökande skall förfoga över lämplig vägningsutrustning.
- c) Den sökandes bokföring skall vara sådan att tullmyndigheterna kan göra effektiva kontroller.

Den som har gjort sig skyldig till allvarliga eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen får inte utses till godkänd vägare.

Bemyndigandet skall endast gälla vägning av färska bananer på en plats som står under tillsyn av det tullkontor som utfärdade bemyndigandet.

2. Det tullkontor som utfärdade bemyndigandet skall återkalla det om den godkända vägaren inte längre uppfyller villkoren i första punkten."

4. Följande artikel skall införas som artikel 290c:

"Artikel 290c

1. I syfte att kontrollera nettovikten för färska bananer enligt-KN nummer 0803 00 19 som importeras till gemenskapen, skall deklarationer för övergång till fri omsättning åtföljas av ett bananvägningsintyg med uppgift om nettovikten för varje förpackningstyp och ursprung i den berörda sändningen av färska bananer.

Bananvägningsintygen skall upprättas av godkända vägare och utformas i enlighet med bilagorna 38b och 38c.

På de villkor som fastställs av tullmyndigheterna får intygen lämnas till tullmyndigheterna i elektronisk form.

2. En godkänd vägare skall informera tullmyndigheterna i förväg när en sändning av färska bananer skall vägas i syfte att upprätta bananvägningsintyg, och skall därvid ange förpackningstyp och ursprung samt tid och plats för vägning.

3. Tullkontoren skall på grundval av en riskanalys kontrollera nettovikten för färska bananer som förs in med bananvägningsintyg genom att kontrollera minst 5 % av de bananvägningsintyg som uppvisas varje år, antingen genom att närvara då den godkända vägaren väger representativa stickprov av bananerna eller genom att på egen hand väga stickproven i enlighet med förfarandet i punkterna 1–3 i bilaga 38b."

5. Följande artikel skall införas som artikel 290d:

"Artikel 290d

Varje medlemsstat skall sända kommissionen en förteckning över de godkända vägarna och underrätta kommissionen om eventuella förändringar i denna.

Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till övriga medlemsstater."

6. Bilaga 11 skall ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

7. Bilaga 38b skall ersättas med texten i bilaga II till denna förordning.

8. Bilaga 38c skall införas i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.4, 1.7 och 1.8 skall tillämpas från och med den 1 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Bilaga 11 skall ändras på följande sätt:

- a) Följande text skall införas mellan avsnitten avseende produkter som klassificeras enligt KN-nummer "ex 7117" och "ex 8482":

"ex 8473 30 10 och ex 8473 50 10	Elektroniska integrerade kretsar kända under namnet dynamiska ramminnen	Tillverkning där den värdestegring som erhållits genom bearbetning och förädling och, om så är tillämpligt, genom insättning av delar som har sitt ursprung i tillverkningslandet, utgör minst 45 % av produktens pris fritt fabrik. Om värdestegringen understiger 45 % skall de dynamiska ramminnena anses ha sitt ursprung i ursprungslandet för de delar som utgör den största andelen av värdet."
-------------------------------------	---	---

- b) Följande text skall införas mellan avsnitten avseende produkter som klassificeras enligt KN-nummer "ex 8542" och "ex 9009":

"ex 8548 90 10	Elektroniska integrerade kretsar kända under namnet dynamiska ramminnen	Tillverkning där den värdestegring som erhållits genom bearbetning och förädling och, om så är tillämpligt, genom insättning av delar som har sitt ursprung i tillverkningslandet, utgör minst 45 % av produkten pris fritt fabrik. Om värdestegringen understiger 45 % skall de dynamiska ramminnena anses ha sitt ursprung i ursprungslandet för de delar som utgör den största andelen av värdet."
----------------	---	--

BILAGA II

"BILAGA 38b

Förfarandet som avses i artikel 290c.1

Vid tillämpning av artikel 290c skall nettovikten för varje sändning av färska bananer fastställas av godkända vägare på lossningsplatsen på följande sätt:

1. Ett stickprov av enheter av förpackade bananer (nedan kallade 'enheter') skall väljas ut för varje förpackningstyp och för varje ursprung. Stickprovet skall vara representativt för sändningen. Det skall minst omfatta följande kvantiteter:

Antal enheter i sändningen (per förpackningstyp och ursprung)	Antal enheter som skall undersökas
— högst 400	5
— 401 till 700	7
— 701 till 1 000	10
— 1 001 till 2 000	13
— 2 001 till 4 000	15
— 4 001 till 6 000	18
— fler än 6 000	21

2. Nettovikten skall fastställas enligt följande:

- Alla enheter som undersöks skall vägas (bruttovikt).
  - Minst en enhet skall öppnas och emballagets vikt fastställas (tara).
  - Denna emballagevikt skall godtas för alla emballage av samma typ och ursprung, och skall dras av från alla vägda enheters vikt.
  - Den genomsnittliga nettovikt per enhet som på detta sätt fastställs på grundval av det kontrollerade stickprovets vikt för varje förpackningstyp och ursprung skall ligga till grund för fastställandet av nettovikten för sändningen av färska bananer.
3. Tullmyndigheter som inte kontrollerar bananvägningsintygen i samband med intygens upprättande skall godta den nettovikt som deklarerats i intygen, under förutsättning att avvikelser mellan den deklarerade nettovikten och den genomsnittliga nettovikt som fastställs av tullmyndigheterna är högst 1 %.
4. Bananvägningsintygen skall uppvisas för det tullkontor där deklarationen för övergång till fri omsättning avges. Tullmyndigheterna skall tillämpa de resultat från stickprovningen som anges i bananvägningsintygen på hela den sändning av färska bananer som intygen gäller."

BILAGA III

Följande bilaga skall införas som bilaga 38c:

"BILAGA 38c

Formulär som avses i artikel 290c.1

BANANVÄGNINGSINTYG					
1. Den godkända vägarens namn			2. Datum för intygets utfärdande och dess nummer		
			3. Handlarens referens		
4. Registreringsnummer för det transportmedel som bananerna kom med			5. Ursprungsland		
6. Antal enheter förpackade bananer samt förpackningstyp			7. Sammanlagd fastställd nettovikt		
8. Märke(n)					
9. Undersökta enheter förpackade bananer (ange bruttovikten för varje vägd enhet)					
1		8		15	
2		9		16	
3		10		17	
4		11		18	
5		12		19	
6		13		20	
7		14		21	
10. Sammanlagd bruttovikt för de enheter förpackade bananer som undersökts					
11. Antal enheter förpackade bananer som undersökts			:		
12. Genomsnittlig bruttovikt			_____		
13. Emballagevikt (tara)			-		
14. Genomsnittlig nettovikt per enhet förpackade bananer			_____		
15. Den godkända vägarens underskrift och stämpel					
16. Ort och datum"					

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 403/2006**av den 8 mars 2006****om fastställande av exportbidrag för nötkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 33, punkt 3 tredje stycket, i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordningar (EEG) nr 32/82⁽²⁾, (EEG) nr 1964/82⁽³⁾, (EEG) nr 2388/84⁽⁴⁾, (EEG) nr 2973/79⁽⁵⁾ och (EG) nr 2051/96⁽⁶⁾ fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag för vissa urbenade styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter, samt villkoren för beviljande av stöd för vissa destinationer.
- (3) Den allt större bristen på nötkött på gemenskapsmarknaden har drivit upp priserna betydligt över det baspris som avses i artikel 26.1 i förordning (EG) nr 1254/1999, vilket utgör den önskvärda stödnivån på gemenskapsmarknaden.
- (4) Det finns en växande oro bland allmänheten när det gäller skyddet av djur som exporteras över särskilt långa avstånd och för vilka en human behandling inte helt kan

säkerställas, i synnerhet inte när de har levererats till tredjeländer. Trots att transporter av levande djur omfattas av långtgående materiella, formella och kontrollrelaterade krav som skärptes 2003, visar erfarenheten att djurskyddsbestämmelserna inte alltid följs. Dessutom är djurskyddskraven i mottagarländerna ofta lägre än i gemenskapen.

- (5) Export av levande slaktdjur ger ett lägre mervärde för gemenskapen, och exportbidrag som beviljas för dessa djur medför högre kostnader för övervakning och kontroll av djurskyddsbestämmelserna. För att skapa balans och en naturlig utveckling av priser och handel på gemenskapsmarknaden, och för att säkerställa djurskyddet, bör export av levande slaktdjur till tredjeländer inte längre uppmuntras med hjälp av exportbidrag.
- (6) När det gäller levande avelsdjur bör exportbidrag för renrasiga avelsdjur, för att undvika missbruk, begränsas till kvigor och kor som är högst 30 månader gamla.
- (7) Kommissionens förordning (EG) nr 2147/2005 av den 23 december 2005 om fastställande av exportbidrag för nötkött⁽⁷⁾ bör därför upphöra att gälla.
- (8) För att vissa nötköttsprodukter med gemenskapsursprung skall kunna säljas på den internationella marknaden, bör exportbidrag beviljas för vissa destinationer för vissa produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202 och 1602 50.
- (9) Användningen av exportbidrag för vissa kategorier av nötköttsprodukter är obetydlig. Detta gäller även vissa destinationer som ligger mycket nära gemenskapens territorium. För sådana kategorier bör exportbidrag inte längre fastställas.
- (10) De bidrag som anges i den här förordningen har fastställts med underlag av de produktkoder som definieras i den nomenklatur som antogs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 av den 17 december 1987 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter⁽⁸⁾.
- (11) Exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bör bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar, med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 744/2000 (EGT L 89, 11.4.2000, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2772/2000 (EGT L 321, 19.12.2000, s. 35).

⁽⁴⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92 (EGT L 370, 19.12.1992, s. 16).

⁽⁵⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 (EGT L 327, 18.11.1987, s. 7).

⁽⁶⁾ EGT L 274, 26.10.1996, s. 18. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2333/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 13).

⁽⁷⁾ EUT L 342, 24.12.2005, s. 12.

⁽⁸⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 558/2005 (EUT L 94, 13.4.2005, s. 22).

- (12) Kontrollerna av produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 bör därför intensifieras genom att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskotts betalning av exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽¹⁾.
- (13) Bidrag bör endast beviljas för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen. För att vara bidragsberättigade skall produkterna vara försedda med det kontrollmärke som fastställs i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen ⁽²⁾, rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen ⁽³⁾ och rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar ⁽⁴⁾.
- (14) Villkoren i artikel 6.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 1964/82 leder till en minskning av det särskilda bidraget, om den mängd urbenat kött som är avsedd för export uppgår till mindre än 95 %, men mer än 85 %, av vikten av den sammanlagda mängden styckningsdelar från urbeningen.
- (15) Förhandlingarna inom ramen för Europaavtalen mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien och Bulgarien syftar främst till att avreglera handeln med de produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av den berörda marknaden. Exportbidragen för Rumänien och Bulgarien bör därför avskaffas. Avskaffandet får dock inte leda till att det skapas differentierade bidrag för export till andra länder.

- (16) Förvaltningskommittén för nötkött har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 beviljas, storleken av dessa bidrag samt destinationerna fastställs i bilagan till denna förordning.

2. Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som anges i:

— Bilaga I, kapitel XI, till direktiv 64/433/EEG.

— Bilaga B, kapitel VI, till direktiv 77/99/EEG.

— Bilaga I, kapitel VI, till direktiv 94/65/EG.

Artikel 2

I det fall som avses i artikel 6.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 1964/82 skall det bidrag som gäller för produkter med KN-nummer 0201 30 00 9100 minskas med 10 EUR/100 kg.

Artikel 3

Det faktum att inget exportbidrag fastställts för Rumänien och Bulgarien skall inte tolkas som en differentiering av bidraget.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 2147/2005 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 444/2003 (EUT L 67, 12.3.2003, s. 3).

⁽²⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 mars 2006 om fastställande av exportbidrag för nötkött

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (€)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg levande vikt	33,3
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg levande vikt	33,3
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	27,7
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	62,8
	B03	EUR/100 kg nettovikt	37,0
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	62,8
	B03	EUR/100 kg nettovikt	37,0
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	27,7
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	78,5
	B03	EUR/100 kg nettovikt	46,2
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	27,7
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovikt	15,2
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovikt	15,2
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	29,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	9,7
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettovikt	109,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	64,2
	EG	EUR/100 kg nettovikt	133,1
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettovikt	65,4
	B03	EUR/100 kg nettovikt	38,5
	EG	EUR/100 kg nettovikt	79,8
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovikt	7,0
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovikt	7,0
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovikt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovikt	7,0
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovikt	7,0
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovikt	15,2
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovikt	15,2
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	29,1
	B03	EUR/100 kg nettovikt	9,7

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (?)
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	55,1
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	49,0
1602 50 39 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	55,1
1602 50 39 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	49,0

(1) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

(2) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.

(3) I enlighet med föreskrifterna i ändrade förordning (EEG) nr 2973/79.

(4) I enlighet med föreskrifterna i ändrade förordning (EG) nr 2051/96.

(5) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 2388/84 i dess ändrade lydelse.

(6) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39). Uttrycket genomsnittlig andel avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 765/2002 (EGT L 117, 4.5.2002, s. 6). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.

(7) I artikel 33.10 i den ändrade förordningen (EG) nr 1254/1999 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importerades från tredjeland och återexporteras till tredjeland.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De alfanumeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

B00: Alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Rumänien och Bulgarien.

B02: B04 och destination EG.

B03: Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, Kosovo, Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, magasin och skeppsfurnering (destinationer som avses i artiklarna 36 och 45, och i förekommande fall i artikel 44, i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) i dess ändrade lydelse).

B04: Turkiet, Ukraina, Vitryssland, Moldavien, Ryssland, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Västbanken och Gazaremsan, Jordanien, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Förenade Arabemiraten, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar, Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerna, Kina, Nordkorea, Hongkong, Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Centralafrikanska republiken, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Saint Helena och tillhörande områden, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerna och tillhörande områden, brittiska områden i Indiska Oceanen, Moçambique, Mauritius, Komorenerna, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 404/2006**av den 8 mars 2006****om fastställande av exportbidrag för griskött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2759/75 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Med hänsyn till den rådande situationen på marknaden för griskött bör därför exportbidrag fastställas i enlighet med bestämmelserna och kriterierna i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75.
- (3) Enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2759/75 kan världsmarknadssituationen eller de särskilda behoven på vissa marknader göra det nödvändigt att anpassa bidraget efter bestämmelseort när det gäller de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2759/75.
- (4) Bidrag bör beviljas endast för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen och som är försedda med ett kontrollmärke i enlighet med artikel 5.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽²⁾. Produkterna bör också uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel⁽⁴⁾.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidrag enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 skall beviljas för de produkter och med de belopp som anges i bilagan till den här förordningen om inte annat följer av villkoret i punkt 2 i den här artikeln.

2. De produkter som berättigar till bidrag enligt punkt 1 skall uppfylla tillämpliga krav i förordningarna (EG) nr 852/2004 och 853/2004, särskilt när det gäller beredning i en godkänd anläggning och de krav på kontrollmärkning som anges i avsnitt I kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 854/2004.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 83.

BILAGA

Exportbidrag för griskött från och med den 9 mars 2006

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0210 11 31 9110	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	P08	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	P08	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	P08	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	P08	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	P08	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	P08	EUR/100 kg	17,10

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

P08 Alla destinationer med undantag av Bulgarien och Rumänien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 405/2006**av den 8 mars 2006****om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽³⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 ⁽⁴⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

- (2) Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.

- (3) Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 (EGT L 305, 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 224/2006 (EUT L 38, 9.2.2006, s. 32).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 mars 2006 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Representativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung ⁽¹⁾
0207 12 90	Plockade och urtagna (så kallade 65 %-kycklingar), frysta	108,2	3	01
		95,8	7	02
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	190,7	35	01
		221,6	24	02
		277,8	7	03
0207 25 10	Plockade och urtagna (s.k. 80 %-kalkoner), frysta	170,0	0	01
0207 27 10	Styckningsdelar av kalkoner, frysta	247,4	15	01
		261,8	11	03
1602 32 11	Inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade höns av arten <i>Gallus domesticus</i>	179,7	34	01
		167,9	40	02

⁽¹⁾ Importens ursprung
01 Brasilien
02 Argentina
03 Chile."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 406/2006**av den 8 mars 2006****om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2777/75 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Med hänsyn till den rådande situationen på marknaden för fjäderfäkött bör därför exportbidrag fastställas i enlighet med bestämmelserna och kriterierna i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75.
- (3) Enligt artikel 8.3 andra stycket i förordning (EEG) nr 2777/75 kan världsmarknadssituationen eller vissa marknadens särskilda behov göra det nödvändigt att anpassa bidraget efter bestämmelseort.
- (4) Bidrag bör beviljas endast för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen och som är försedda med ett identifieringsmärke i enlighet med artikel 5.1 b i Europaparlamentets och rådets för-

ordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽²⁾. Produkterna bör också uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien⁽³⁾.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidrag enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 skall beviljas för de produkter och med de belopp som anges i bilagan till den här förordningen om inte annat följer av villkoret i punkt 2 i den här artikeln.

2. De produkter som berättigar till bidrag enligt punkt 1 skall uppfylla tillämpliga krav i förordningarna (EG) nr 852/2004 och (EG) nr 853/2004, särskilt när det gäller beredning i en godkänd anläggning, och de krav på identifieringsmärkning som anges i avsnitt I i bilaga II till förordning (EG) nr 853/2004.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 3.

BILAGA

Exportbidrag för fjäderfäkött från och med den 9 mars 2006

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	1,60
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	1,60
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 14 20 9900	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 60 9900	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 70 9190	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 70 9290	V03	EUR/100 kg	20,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

V03 A24, Angola, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten, Jordanien, Yemen, Libanon, Irak och Iran.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/29/EG**av den 8 mars 2006****om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG när det gäller uteslutande från eller införande i tillämpningsområdet av vissa institut**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾, särskilt artikel 60.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.3 i direktiv 2000/12/EG anges de institut som är uteslutna från direktivets tillämpningsområde.
- (2) Det danska finansministeriet och det danska inrikes- och hälsoministeriet har begärt att KommuneKredit skall införas i förteckningen i artikel 2.3 i direktiv 2000/12/EG, så att KommuneKredit utesluts från direktivets tillämpningsområde. En granskning av KommuneKredits rättsliga status och särskilda struktur visar att det är motiverat att införa KommuneKredit i artikel 2.3.
- (3) Det finländska finansministeriet förnyade sin begäran om att ersätta Kera OY/Kera Ab med FinnveraOyj/Finnvera Abp i artikel 2.3. Finnvera Plc har uppstått till följd av sammanslagningen av Kera Plc och den finländska Statsgaranticentralen. Finnvera Plc bedriver samma verksamhet som dess företrädare Kera Plc.
- (4) Greklands ekonomi- och finansministerium har begärt att Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos och Tachidromiko Tamieftirio skall strykas ur förteckningen i artikel 2.3. Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos har upplösts efter att ha gått samman med en affärsbank, och Tachidromiko Tamieftirio kommer att fungera som ett auktoriserat kreditinstitut enligt direktiv 2000/12/EG.

Artikel 1

Artikel 2.3 fjärde strecksatsen i direktiv 2000/12/EG skall ersättas med följande:

”— i Danmark, 'Dansk Eksportfinansieringsfond', 'Danmarks Skibskreditfond', 'Dansk Landbrugs Realkreditfond' och 'KommuneKredit'”.

Artikel 2

Artikel 2.3 sjätte strecksatsen i direktiv 2000/12/EG skall ersättas med följande:

”— i Grekland, 'Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων' (Tamio Parakatathikon kai Danion)”.

Artikel 3

Artikel 2.3 fjortonde strecksatsen i direktiv 2000/12/EG skall ersättas med följande:

”— i Finland, 'Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB' och 'Finnvera Oyj/Finnvera Abp’”.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2006 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar
Charlie McCREEVY
Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

AVS-EG-AMBASSADÖRSKOMMITTÉNS BESLUT nr 5/2004

av den 17 december 2004

om budgetförordning för Centrum för företagsutveckling

(2006/192/EG)

AVS-EG-AMBASSADÖRSKOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, nedan kallat "avtalet", särskilt artikel 2.6 i bilaga III,

med beaktande av det interna avtalet av den 12 september 2000 mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till avtalet,

med beaktande av budgetförordningen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden (nionde EUF), och

av följande skäl:

(1) Ambassadörskommittén bör, efter undertecknandet av avtalet, fastställa budgetförordningen för Centrum för företagsutveckling, nedan kallat "centrumet".

(2) Ambassadörskommittén bör fastställa förfarandena för antagandet av centrumets budget.

I. ALLMÄNNA PRINCIPER

PRINCIPERNA OM ENHET, RIKTIGHET I BUDGETEN, JÄMVIKT OCH EN ENDA BERÄKNINGSENHET

Artikel 1

1. Alla centrumets inkomster och utgifter skall tas upp i beräkningar som är baserade på ett kostnadsberäknat årligt arbetsprogram, vilket skall upprättas för varje budgetår och framgå av budgeten.

2. Budgetens inkomster och utgifter skall balansera varandra.

Artikel 2

Budgeten skall upprättas och genomföras i euro och räkenskaperna skall redovisas i euro. För behov som avser förvaltning av likvida medel får dock räkenskapsföraren och, när det gäller förskottskonton, förskottsförvaltarna genomföra transaktioner i AVS-ländernas och EU-ländernas nationella valutor.

Artikel 3

1. Inkomsterna skall bestå av de bidrag som utbetalas av EUF, det belopp som tas ut i form av skatter på löner och annan ersättning från centrumet samt diverse inkomster.

2. Inkomsterna skall också bestå av bidrag från andra givare till centrumets budget.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

3. I enlighet med artikel 4.3 i centrumets stadgar och arbetsordning får centrumet också på tredje parts vägnar förvalta medel avsedda för genomförandet av den verksamhet som fastställs för centrumet i avtalet. De finansiella reglerna för förvaltningen av dessa medel fastställs i artikel 37 i denna budgetförordning.

Artikel 4

Utgiftsberäkningen skall omfatta driftsutgifter och utgifter för insatser. Det skall göras klar åtskillnad mellan dem.

PRINCIPEN OM ETTÅRIGHET

Artikel 5

1. Budgetåret skall inledas den 1 januari och avslutas den 31 december.
2. De anslag som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår.
  - a) Anslag för vilka åtaganden gjorts i vederbörlig ordning under ett budgetår, men som inte betalats ut den 31 december det året, skall automatiskt överföras, dock endast till det närmast följande budgetåret. Anslag som överförts på detta sätt skall klart framgå av räkenskaperna för det aktuella året.
  - b) På vissa villkor som tillämpas på långsiktiga projekt får direktören godkänna att anslag överförs till det nästkommande året. Det skall framgå av räkenskaperna att sådana anslagsöverföringar har gjorts. Direktören skall dock underrätta styrelsen om sitt beslut vid dess nästa möte.
  - c) När vart och ett av finansprotokollen till avtalet löper ut skall alla anslag för vilka åtaganden gjorts, men som ännu inte betalats ut, automatiskt överföras till nästa finansprotokoll till avtalet. Anslag för vilka åtaganden gjorts, men som ännu inte betalats ut när avtalet löper ut skall överföras, men endast under övergångsperioden mellan detta avtal och nästa eller, i tillämpliga fall, under den tolv månader långa avvecklingsperioden.
  - d) I enlighet med de bestämmelser som gäller för upprättandet av budgeten skall åtaganden som förfaller vid utgången av ett budgetår göras disponibla igen för de efterföljande budgetarna.

3. Om den slutgiltiga budgeten för ett aktuellt år ännu inte föreligger vid början av det budgetåret skall direktören i syfte att sörja för kontinuitet i centrumets verksamhet bevilja åtaganden för och godkännande av utbetalning av månatliga kostnader för administration och drift i enlighet med de förfaranden som fastställs i denna budgetförordning. Dessa månatliga utgifter

får för det innevarande året emellertid inte överstiga en tolfedel av de motsvarande anslagen för varje artikel enligt vad som godkänts i budgeten för det föregående året.

PRINCIPEN OM SUND EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 6

1. Budgetanslagen skall användas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, dvs. enligt principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

2. Principen om sparsamhet innebär att de resurser som centrumet skall använda för att genomföra sin verksamhet skall göras disponibla i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som krävs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad.

Principen om effektivitet avser förhållandet mellan de resurser som används och de resultat som uppnås.

Principen om ändamålsenlighet avser hur väl specifika mål med en åtgärd och förväntade resultat uppnås.

3. Det skall fastställas specifika, mätbara, uppnåeliga, relevanta och tidsbestämda mål för alla verksamhetsområden som omfattas av budgeten. Med hjälp av resultatindikatorer för varje verksamhet skall det övervakas att dessa mål uppnås, och direktören skall lämna styrelsen upplysningar om detta. Dessa upplysningar skall lämnas årligen, senast i de dokument som åtföljer det preliminära budgetförslaget, och bör inges tillsammans med de dokument som överlämnas till kommissionen med en motivering av det årliga belopp som centrumet begär från EUF.

4. I syfte att förbättra beslutsförfarandet skall centrumet regelbundet göra förhands- och efterhandsutvärderingar av program eller verksamhet i enlighet med ett flerårigt utvärderingsprogram som skall fastställas tillsammans med kommissionen. Resultatet av utvärderingarna skall inkluderas i de dokument som överlämnas till kommissionen med en motivering av det årliga belopp som centrumet begär från EUF.

II. FASTSTÄLLANDET AV BUDGETEN

Artikel 7

1. Inom ramen för den samlade budget som avsatts för centrumet genom finansprotokollet, ökat med eventuella bidrag från andra givare och på grundval av de riktlinjer som fastställs i den av kommittén godkända strategin, skall direktören upprätta ett utkast till ett årligt arbetsprogram och en därtill hörande budget. Detta utkast skall överlämnas till styrelsen senast den 15 juli året före dess genomförande.

Det årliga arbetsprogrammet och den därtill hörande budgeten skall godkännas av styrelsen senast den 31 juli samt överlämnas till ambassadörskommittén för antagande. Budgeten skall överlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission (nedan kallad "kommissionen"), som skall inleda de gemenskapsförfaranden som är tillämpliga på det bidrag som sökts från EUF, på grundval av det separata anslag som avsatts för detta ändamål.

2. Åtaganden om medel från budgeten kan göras först från och med den dag då den behöriga gemenskapsmyndigheten fattar beslut om finansiering av det sökta bidraget från EUF. Centrumet skall underrättas om detta beslut.

3. Villkoren för bidraget från EUF skall fastställas i en finansieringsöverenskommelse som skall undertecknas av centrumet och kommissionen.

4. Budgeten skall innehålla lämpliga beräkningar av inkomster från andra givare.

Artikel 8

1. Datumen för utbetalning av bidraget från EUF skall fastställas i den finansieringsöverenskommelse som avses i artikel 7.3. Bidraget från föregående budgetår som avser anslag vilka förfallit skall räknas av.

2. Budgeten skall delas in i avdelningar (budgetrubriker), kapitel, artiklar och punkter alltefter inkomstens eller utgiftens art eller syfte.

Artikel 9

Direktören skall vid behov lägga fram ett utkast till en tilläggs- eller ändringsbudget, som skall granskas och godkännas i samma form och enligt samma förfaranden som den budget som innehöll de ursprungliga beräkningarna.

III. GENOMFÖRANDET AV BUDGETEN

Artikel 10

1. Direktören skall genomföra budgeten på eget ansvar, i enlighet med principerna i avsnitt I, och inom ramarna för beviljade anslag. Han skall rapportera till styrelsen om förvaltningen av budgeten.

2. De beviljade anslagen får endast användas i enlighet med de principer och bestämmelser som fastställs i denna budgetförordning, särskilt principen om sund ekonomisk förvaltning enligt definitionen i artikel 6.

Artikel 11

1. Alla inkomster och utgifter skall medföra att en artikel i budgeten tillgodogörs eller belastas.

Åtagande eller godkännande av utgifter utöver beviljade anslag, eller utöver de anslag som överförts från tidigare budgetår, får inte medges för det berörda budgetåret.

2. Alla inkomster och utgifter skall tas upp som bruttobelopp i räkenskaperna utan att justeras mot varandra.

— Trots denna bestämmelse skall följande avdrag göras från beviljade belopp:

a) Böter som förelagts en part i ett avtal.

b) Justering av ett felaktigt betalat belopp, vilket kan göras genom avdrag när en senare kontroll görs under samma kapitel, artikel och budgetår som den felaktiga betalningen.

c) Värdet av fordon, utrustning och anläggningar, som använts som dellikvid vid köp av ny utrustning av samma slag; nettoinköpspriset skall tas upp i räkenskaperna som anskaffningskostnader med tanke på inventarieförteckningen.

— Trots denna bestämmelse får följande återanvändas:

a) Återbetalning av belopp som felaktigt betalats.

b) Mottagna försäkringsersättningar.

c) Förtjänster från försäljning av fordon, utrustning och anläggningar som avyttrats när de bytts ut.

d) Förtjänster från försäljning av publikationer utgivna av centrumet.

Artikel 12

1. Överföringar från en avdelning till en annan skall beslutas av direktören, utom i de fall då överföringarna till eller från artiklar rör personalarvoden. Han skall underrätta styrelsen om sina beslut vid dess nästa möte.

Beslut om överföringar från en avdelning till en annan som rör artiklar om personalarvoden skall fattas av styrelsen på grundval av ett förslag från direktören.

2. Beslut om överföringar från ett kapitel till ett annat och inom kapitel skall fattas av direktören, som skall underrätta styrelsen om detta.

Artikel 13

Centrumets inkomster skall betalas in till ett eller flera konton som öppnats i centrumets namn.

IV. FINANSIELL KONTROLL

Artikel 14

1. Den finansiella kontrollen skall bestå av en styrekonom och, vid behov, en eller flera biträdande styrekonomer, som alla måste ha erfarenhet av internationella organisationers budgetförordningar.

2. Styrekonomen skall i administrativt hänseende rapportera direkt till direktören, och de biträdande styrekonomerna skall rapportera direkt till styrekonomen.

3. Styrekonomen och de biträdande styrekonomerna skall utses av styrelsen. Styrekonomen och de biträdande styrekonomerna skall omfattas av gällande tjänsteföreskrifter. Alla åtgärder som rör disciplinära åtgärder, avstängning från en tjänst, uppsägning eller rättsliga förfaranden skall emellertid godkännas av styrelsen på grundval av ett fullständigt underbyggt förslag från direktören.

4. Innan en åtgärd beviljas av en utanordnare skall de operativa och finansiella aspekterna granskas av den finansiella kontrollen. Syftet med denna kontroll skall vara att undersöka om

- a) utgiften är korrekt och i överensstämmelse med relevanta bestämmelser,
- b) principen för sund ekonomisk förvaltning enligt artikel 6 har tillämpats.

Denna kontroll skall mynna ut i att ett godkännande beviljas eller nekas.

Den finansiella kontrollen skall neka att ge sitt godkännande om den anser att ovanstående villkor inte uppfylls. I samtliga fall i vilka den finansiella kontrollen nekar att ge sitt godkännande skall den lämna en skriftlig förklaring där den anger skälen för detta och underrätta direktören.

Direktören får, utom i de fall där det råder tvekan om huruvida anslagen är disponibla, på eget ansvar och genom ett beslut där skälen till detta anges, underlåta att ta hänsyn till ett nekande.

Detta beslut skall vara slutgiltigt och bindande och skall för kännedom meddelas den finansiella kontrollen. Direktören skall underrätta styrelsen skriftligen om alla sådana beslut vid dess nästa möte.

Den finansiella kontrollen skall ha tillgång till alla verifikationer och andra handlingar som rör de utgifter och inkomster som skall kontrolleras. Den får utföra kontroller på platsen.

5. Styrekonomen och de biträdande styrekonomerna skall vid utförandet av sina uppgifter vara helt oberoende. De får inte ta emot någon instruktion eller ha några begränsningar när det gäller utförandet av de uppgifter som åläggs dem i kraft av denna budgetförordning som en följd av deras utnämning.

6. Direktören får begära att den finansiella kontrollen yttrar sig i frågor som rör analys, organisation eller förbättring av centrumets interna förfaranden. Direktören får också begära att den finansiella kontrollen utför kontroller av dokument och, i förekommande fall, kontroller på plats i syfte att fastställa om åtgärder som finansierats med medel från budgeten har genomförts på ett korrekt sätt.

7. Vid utgången av varje budgetår, och senast den 30 april följande år, skall den finansiella kontrollen upprätta en verksamhetsrapport, i vilken den skall avge sitt yttrande om den ekonomiska förvaltningen och genomförandet av budgeten. Den skall överlämna sin rapport till direktören, som skall överlämna den, vid behov tillsammans med sina kommentarer, till styrelsen vid dess nästa möte.

Artikel 15

De externa revisorer som avses i artikel 27 skall avge oberoende yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet.

V. FÖRVALTNING AV BUDGETEN

Artikel 16

1. Centrumets budget skall förvaltas i enlighet med principen om åtskillnad mellan utanordnare och räkenskapsförare.

2. Utanordnarens, styrekonomens och räkenskapsförarens uppgifter skall vara inbördes oförenliga.

3. Anslagen skall förvaltas av utanordnaren som ensam har befogenhet att göra utgiftsåtaganden, fastställa utestående fordringar samt utfärda betalningskrav och betalningsorder. Mottagande av inkomster och betalning av utgifter skall utföras av räkenskapsföraren.

Artikel 17

1. Alla åtgärder som kan ge upphov till en utgift som skall betalas av centrumet skall föregås av ett förslag till åtagande från utanordnaren. Förslaget, tillsammans med verifikationerna i original, skall överlämnas till den finansiella kontrollen för förhandskontroll.
2. För löpande utgifter får ett preliminärt åtagande göras.
3. Räkenskaper skall föras över åtaganden och betalningsorder.

Artikel 18

1. Syftet med utanordnarens kontroll av utgifter skall vara att
  - a) verifiera att borgenärens anspråk existerar,
  - b) fastställa eller verifiera att fordran existerar och vilket belopp den uppgår till,
  - c) verifiera fordrans förfallovillkor.
2. Vid kontroll av utgifter skall underlag överlämnas som bekräftar borgenärens anspråk och, i förekommande fall, den tjänst som utförts.

Artikel 19

1. Godkännandet skall vara den handling genom vilken utanordnaren, genom utfärdande av en betalningsorder, beordrar räkenskapsföraren att betala en kontrollerad utgift.
2. Betalningsordern skall åtföljas av verifikationer i original, som skall innehålla eller åtföljas av ett intyg från utanordnaren om riktigheten i uppgifterna om de belopp som skall betalas, mottagandet av leveranserna eller utförandet av tjänsterna.
3. Kopior av verifikationerna, vilkas äkthet bestyrkts av utanordnaren, kan i vissa fall accepteras i stället för original.
4. Betalningsorder skall sändas till den finansiella kontrollen för förhandskontroll.

Artikel 20

1. Betalningen är den slutliga handling genom vilken centrumet befrias från förpliktelse gentemot sina borgenärer.

2. Betalning skall utföras av räkenskapsföraren inom ramen för de disponibla medlen.

3. Räkenskapsföraren skall omedelbart underrätta utanordnaren och den finansiella kontrollen vid fall av materiella fel eller ifrågasättande av befrielsen från förpliktelser gentemot borgenären eller om de formaliteter som föreskrivs i denna budgetförordning inte iakttas. Direktören får på eget ansvar skriftligen begära att betalningen effektueras. Direktören skall skriftligen underrätta styrelsen om alla sådana beslut till dess nästa möte.

Artikel 21

1. Betalningar skall i princip effektueras via bankkonto, företrädesvis genom banköverföring eller, i välgrundade fall, med check. Transaktionerna skall göras i euro. I undantagsfall, och om så är lämpligt, får en annan valuta användas.
2. Checkar och bankgireringar skall undertecknas av två personer, av vilka den ena skall vara räkenskapsföraren.
3. I välgrundade fall får direktören godkänna kontanta betalningar. För sådana betalningar skall ett kvitto erhållas.
4. Om uppgifter om faktiska valutakurser saknas skall de omräkningskurser som används för beräkningen i euro av de betalningar som skall göras, eller av de inkomster som skall uppbäras i lokal valuta i ett AVS-land, vara de som tillämpas den första arbetsdagen i den månad i vilken den faktiska transaktionsdagen infaller enligt Europeiska centralbankens uppgifter.

Artikel 22

1. För betalning av vissa utgiftskategorier får förskottskonton upprättas i enlighet med de villkor som fastställs av centrumet.
2. Alla beslut om att inrätta ett förskottskonto skall fattas av direktören på förslag från den personalmedlem som ansvarar för ärendet. Innan förslaget läggs fram för direktören skall det godkännas av räkenskapsföraren och bifallas av den finansiella kontrollen.
3. I varje beslut skall följande anges:

— Förskottsförvaltarens namn.

- Den utsedda förvaltarens ansvarsområde.
  - Det maximala belopp som kan beviljas som förskott.
  - Den tid inom vilken förskottet får utnyttjas.
  - Hur verifikationer skall lämnas och tidsfristen för detta.
  - Slag och maximalt belopp för varje utgift som skall betalas.
4. Före varje utbetalning av ett förskott skall också ett åtagande göras.
5. Utanordnaren och räkenskapsföraren skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att beviljade förskott utfärdas med korrekta belopp och inom en rimlig tidsfrist.

Artikel 23

1. Direktören skall vara utanordnare för de anslag som tas upp i centrumets budget.
2. Direktören får delegera en del av sina uppgifter till den personal som är underställd honom. I varje beslut om delegering av befogenheter skall det anges hur länge och hur omfattande uppdraget att verka som utanordnare skall vara.
3. Direktören får delegera en del av de uppgifter som rör genomförandet till noggrant utvalda tredje parter.

Artikel 24

1. Räkenskapsföraren skall utses av direktören och godkännas av styrelsen.
2. Han skall inom centrumet ansvara för att
- a) betalningar effektueras korrekt samt att inkomster och fastställda fordringar betalas in,
  - b) sammanställa och lägga fram räkenskaperna i enlighet med artikel 26,
  - c) sköta de löpande räkenskaperna i enlighet med artikel 26,
  - d) i enlighet med artikel 26 genomföra regler och metoder för hur räkenskaperna skall föras samt utforma kontoplaner i enlighet med de bestämmelser som antas av kommissionens räkenskapsförare,

- e) utforma och godkänna redovisningssystemen och, i förekommande fall, godkänna de system som utanordnaren utformar i syfte att leverera eller styrka bokföringsuppgifter,

- f) förvalta likvida medel.

3. Utanordnaren skall överlämna alla de uppgifter till räkenskapsföraren som krävs för att sammanställa räkenskaper som ger en riktig bild av centrumets ekonomiska tillgångar och budgetgenomförande, varvid utanordnaren skall ansvara för de lämnade uppgifternas tillförlitlighet.

4. Om inte annat följer av punkt 5 i denna artikel och av artikel 22 skall endast räkenskapsföraren ha befogenhet att förvalta medel och andra tillgångar. Han eller hon skall ansvara för förvaringen av medlen och tillgångarna.

5. Räkenskapsföraren får delegera vissa uppgifter till underordnade som omfattas av tjänsteföreskrifterna, när detta är nödvändigt för utförandet av räkenskapsförarens uppgifter.

6. I den handling genom vilken delegeringen sker skall de uppgifter anges som överläts på de underordnade samt deras rättigheter och skyldigheter.

Artikel 25

1. Vid inkassering av en fordran till centrumet skall ett betalningskrav utfärdas av utanordnaren. Betalningskravet skall inges till det interna kontrollorganet för förhandskontroll.

2. Räkenskapsföraren skall ansvara för betalningskrav som utanordnaren överlämnat till honom eller henne.

3. För alla kontanta inbetalningar till räkenskapsföraren eller förskottsforvaltaren skall ett kvitto utfärdas.

VI. RÄKENSKAPER, BOKSLUT, REVISION, REVISIONSRÄTTEN, OLAF

Artikel 26

1. Räkenskaperna skall föras i euro enligt metoden för dubbel bokföring och på grundval av kalenderåret. De skall visa samtliga inkomster och utgifter från och med den 1 januari till och med den 31 december varje år och skall inkludera verifikationer i original.

Räkenskaperna skall avslutas vid utgången av budgetåret för att centrumets bokslut skall kunna upprättas.

2. Bokföringsposter skall registreras på grundval av ett redovisningssystem som omfattar en kontoplan, i vilken en klar åtskillnad görs mellan de konton som möjliggör upprättandet av balansräkningen och de konton som möjliggör upprättandet av inkomst- och utgiftsredovisningen. Dessa poster kan registreras i ett datoriserat system med hjälp av vilket en samlad månatlig balansställning kan uppställas. Alla förskott skall införas på ett bevakningskonto och regleras senast vid utgången av det följande budgetåret, utom när det gäller stående förskott.

3. Om utanordnaren, styrekonomen och räkenskapsföraren genom en gemensam överenskommelse fastställer att systemet erbjuder garantier som tillgodoser de säkerhetsmässiga kraven får centrumet använda elektronisk databehandling.

4. De separata kontona för medel som förvaltas på tredje parts vägnar enligt artikel 37 skall konsolideras i balansräkningen och i inkomst- och utgiftsredovisningen för centrumet.

5. Centrumet skall upprätta en balansräkning och en inkomst- och utgiftsredovisning senast den 31 mars år N + 1.

Balansräkningen skall visa centrumets tillgångar och skulder per den 31 december år N.

Inkomst- och utgiftsredovisningen skall omfatta följande:

a) En tabell över inkomster omfattande

- beräknade inkomster från EUF, baserade på godkända åtaganden under innevarande år och på åtaganden som överförts från tidigare år,
- faktiska inkomster av skatter på löner och uppbyggnadsränta,
- andra faktiska inkomster.

b) En tabell över utgifter omfattande

- faktiska utbetalningar till följd av åtaganden under budgetåret som överförts från tidigare budgetår,
- faktiska utbetalningar eller åtaganden som belastar budgeten för år N,
- en översiktlig tabell över faktiska betalningar för möbler, utrustning och andra inventarier,

- godkända åtaganden som skall överföras till det följande budgetåret.

c) Noter till bokslutet omfattande

- använda redovisningsprinciper,
- översiktliga tabeller över anslag för vilka åtaganden gjorts, eller vilka utbetalats, förfallit eller överförts under föregående och innevarande år,
- noggranna noter och beräkningar som stöder de enskilda posterna i boksluten.

6. Varje kvartal skall det utarbetas en rapport som visar situationen när det gäller genomförandet av den aktuella budgeten och användningen av överförda anslag; denna rapport skall godkännas av den finansiella kontrollen och överlämnas till styrelsen.

Artikel 27

1. Styrelsen skall utse en auktoriserad revisionsfirma med internationellt anseende för en period om tre år, från en lista med åtminstone tre föreslagna firmor, vilken skall granska centrumets bokslut. Samma revisionsfirma kan dock inte utses för mer än tre år i följd.

2. Revisorerna skall granska centrumets räkenskapsböcker och kontanta behållningar, kontrollera att förteckningar över egendom och balansräkningar har upprättats på ett korrekt sätt och i god tro i enlighet med riktiga redovisningsförfaranden och förvissa sig om att upplysningarna om centrumets räkenskaper är korrekta.

Syftet med revisionen skall vara att fastställa att alla förfallna inkomstbelopp har uppburits och alla utgifter uppkommit på ett lagligt och riktigt sätt med iakttagande av sund ekonomisk förvaltning.

Revisorerna skall intyga att bokslutet har upprättats på ett riktigt sätt och i enlighet med internationella redovisningsnormer, samt att det ger en sann och rättvisande bild av centrumets ekonomiska ställning.

3. Revisorerna skall ge centrumet råd i fråga om riskförebyggande genom att på oberoende basis avge yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att utfärda rekommendationer om hur transaktioner kan genomföras mera effektivt, samt verka för sund ekonomisk förvaltning.

Revisorerna skall ansvara för att

- a) bedöma om interna förvaltningssystem är lämpligt utformade och tillräckligt effektiva, och hur centrumet genomför gemenskapens program och åtgärder med hänsyn tagen till därmed förbundna risker,
- b) bedöma om de system för intern kontroll som används vid varje åtgärd som ingår i budgetens genomförande är lämpligt utformade och kvalitativa.

4. Revisorernas arbetsuppgifter skall omfatta alla centrumets verksamheter och enheter. Revisorerna skall ha fullständig och obegränsad tillgång till all information de behöver för att utföra sina uppgifter.

5. Revisorerna skall efter utgången av varje budgetår och senast den 30 juni upprätta en rapport. Denna rapport skall överlämnas till direktören, som i sin tur skall överlämna den, om nödvändigt med kommentarer, till styrelsen. Styrelsen skall därefter överlämna rapporten till kommittén tillsammans med sina rekommendationer.

På grundval av denna rapport och bokslutet skall kommittén ge direktören ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.

Artikel 28

Kommissionen, revisionsrätten och OLAF får kontrollera användningen av de medel som centrumet i enlighet med budgetförordningen för EUF tar emot från EUF. Revisionsrätten får kontrollera inkomsternas och utgifternas laglighet och formella riktighet samt att bestämmelserna i avtalet och i budgetförordningen för den nionde EUF har följts.

VII. ANSVAR FÖR UTANORDNARE, RÄKENSKAPSFÖRARE, BITRÄDANDE RÄKENSKAPSFÖRARE OCH FÖRSKOTTSFÖRVALTARE

Artikel 29

Disciplinära åtgärder och vid behov krav på ekonomisk kompensation kan riktas mot utanordnare som fastställer fordringar eller betalningskrav, gör utgiftsättaganden eller undertecknar betalningsorder i strid mot denna budgetförordning. Detsamma gäller om utanordnare försummar att upprätta ett dokument som fastställer en skuld eller försummar att utfärda ett betalningskrav eller utan giltig orsak utfärdar dessa dokument för

sent. Ett sådant ansvar får endast åberopas om uppsåt eller allvarlig försumlighet från utanordnarnas sida har orsakat detta fel.

Artikel 30

1. Disciplinära åtgärder och vid behov krav på ekonomisk kompensation kan riktas mot räkenskapsförare och biträdande räkenskapsförare som effektuerar betalningar i strid mot artikel 19.

Disciplinära åtgärder och krav på ekonomisk kompensation kan riktas mot dem på grund av förlust eller skada i fråga om de medel, tillgångar och dokument som de ansvarar för, om uppsåt eller allvarlig försumlighet från deras sida har orsakat denna förlust eller skada.

De skall på samma villkor vara ansvariga för att de order de får beträffande användning och förvaltning av bankkonton blir korrekt utförda, särskilt i följande fall:

- a) Om krav eller betalning från dem inte överensstämmer med beloppen på motsvarande betalningskrav eller betalningsorder.
- b) Om de betalar till andra personer än de berättigade betalningsmottagarna.

2. Disciplinära åtgärder och vid behov krav på ekonomisk kompensation kan riktas mot förskottsförvaltare i följande fall:

- a) Om de inte med formellt korrekta dokument kan styrka betalningar de gjort.
- b) Om de betalar till andra personer än de berättigade betalningsmottagarna.

Disciplinära åtgärder och krav på ekonomisk kompensation kan riktas mot förskottsförvaltare på grund av förlust eller skada i fråga om de medel, tillgångar och dokument som de ansvarar för, om uppsåt eller allvarlig försumlighet från deras sida har orsakat denna förlust eller skada.

Artikel 31

1. Räkenskapsförare, biträdande räkenskapsförare och förskottsförvaltare skall vara försäkrade mot de risker som är förknippade med deras uppgifter.

Centrumet skall täcka de försäkringskostnader som därigenom uppstår. Det skall ange vilka personalkategorier som fungerar som räkenskapsförare, biträdande räkenskapsförare och förskottsförvaltare och de villkor på vilka det kommer att täcka personalens kostnader för att försäkra sig mot de risker som är förenade med deras uppgifter.

2. Särskilda bidrag skall beviljas räkenskapsförare, biträdande räkenskapsförare och förskottsförvaltare. Nivån på dessa bidrag skall fastställas i en förordning som skall utarbetas av centrumet. Ett belopp motsvarande detta bidrag skall varje månad tillföras ett konto som skall öppnas av centrumet för var och en av dessa tjänstemäns räkning i syfte att skapa en garantifond som skall täcka eventuella brister i kassa eller bank som den berörda personen skulle kunna göras ansvarig för, i den mån sådana brister inte täcks genom ersättning från försäkringsbolag.

Kreditsaldot på dessa garantikonter skall betalas ut till de berörda personerna när deras uppdrag som räkenskapsförare, biträdande räkenskapsförare eller förskottsförvaltare upphör och efter det att de har beviljats slutgiltigt ansvarsfrihet för sin förvaltning.

3. Direktören skall på grundval av de externa revisorernas rapport ge räkenskapsföraren, biträdande räkenskapsförare och förskottsförvaltare ansvarsfrihet inom två år efter det berörda budgetårets utgång.

Artikel 32

De krav på ekonomisk kompensation och de disciplinära åtgärder som kan riktas mot räkenskapsförare, biträdande räkenskapsförare och förskottsförvaltare skall fastställas i enlighet med centrumets tjänsteföreskrifter.

VIII. REGLER FÖR UPPHANDLING OCH ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 33

A. TILLÄMPLIGA REGLER FÖR UPPHANDLING

Tilldelning av kontrakt som skall ingås av centrumet för leverans av varor och tjänster skall ske i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, vid behov kompletterad med bestämmelserna i avtalet och de allmänna bestämmelser som AVS-EG-ministerrådet antar på denna grundval, och med de regler som gäller för tilldelning av kontrakt enligt budgetförordningen för EUF, dvs. att anbudsgivarna skall vara medborgare i en medlemsstat i gemenskapen eller i en AVS-stat, utom i väl motiverade fall som skall godkännas av direktören.

I händelse av konflikt skall de bestämmelser som avses i A tillämpas.

B. DEFINITIONER

I denna artikel avses med

1. direktupphandling:

ett förfarande enligt vilket centrumet vänder sig till den utvalda anbudssökande och förhandlar om villkoren för kontraktet,

2. förenklat förfarande:

ett förfarande utan föregående offentliggörande av ett tillkännagivande och en kravspecifikation, enligt vilket endast de anbudssökande (minst tre) som uppmanats av centrumet att lämna anbud får göra detta,

3. förhandlat förfarande:

ett förfarande utan föregående offentliggörande av ett tillkännagivande och en kravspecifikation, enligt vilket centrumet vänder sig till en eller flera utvalda anbudssökande och förhandlar om villkoren för kontrakten med en eller flera av dem. Ett eller flera av villkoren i punkt C.1 e skall gälla,

4. selektiv anbudsinfordran utan offentliggörande av ett tillkännagivande:

ett förfarande enligt vilket endast de anbudssökande som uppmanats därtill av centrumet på grundval av dess leverantörsdatabas får lämna anbud till följd av den av centrumet utarbetade kravspecifikationen,

5. selektiv anbudsinfordran med offentliggörande av ett tillkännagivande:

ett förfarande enligt vilket endast de anbudssökande som uppmanats därtill av centrumet får lämna anbud till följd av ett tillkännagivande och en kravspecifikation som offentliggjorts av centrumet,

6. öppen anbudsinfordran:

ett förfarande enligt vilket alla fysiska eller juridiska personer eller grupper av sådana personer får lämna anbud till följd av ett tillkännagivande och en kravspecifikation som offentliggjorts av centrumet.

C. KONTRAKT MED LEVERANTÖRER AV VAROR OCH TJÄNSTER

1. Kontrakt om leveranser av varor

- a) Kontrakt om köp eller hyra av leveranser av varor, utrustning eller lös egendom skall ingås genom ett öppet anbudsförfarande. De sökande skall vara medborgare i en medlemsstat i gemenskapen eller i en AVS-stat, utom i välgrundade fall som skall godkännas av direktören.
- b) Kontrakt kan ingås genom direktupphandling (ett enda anbud) när det totala kontraktbeloppet inte överstiger 4 999 euro.
- c) Kontrakt ingås genom ett förenklat förfarande, när minst tre leverantörer kontaktats och när det totala kontraktbeloppet är mellan 5 000 euro och 29 999 euro.
- d) Kontrakt ingås genom ett selektivt anbudsförfarande med minst tre anbudssökande, utan offentliggörande av ett tillkännagivande, när det totala kontraktbeloppet är mellan 30 000 euro och 149 999 euro.
- e) Kontrakt kan ingås genom ett förhandlat förfarande, efter godkännande av direktören och på grundval av välgrundade handlingar, när kontraktbeloppet överstiger 4 999 euro och ett eller flera av följande villkor gäller:
  - Brådskande skäl som inte kan tillskrivas centrumet.
  - När särskilda tekniska och välgrundade skäl föreligger.
  - När kontraktet rör tilläggsleveranser, tilläggstjänster eller tilläggssarbete som av tekniska skäl inte kan skiljas från huvudkontraktet.
  - När anbudsinfordran inte har gett något resultat.

Villkoren för godkännande av de undantag som avses i e skall fastställas i ett internt direktiv, upprättat av styrelsen, vilken skall omedelbart informeras om alla sådana beslut.

2. Kontrakt om tillhandahållande av tjänster

- a) Kontrakt om tillhandahållande av tjänster skall ingås genom ett selektivt anbudsförfarande med minst tre anbudssökande. Dessa anbudssökande skall vara medborgare i en medlemsstat i gemenskapen eller i en AVS-stat, utom i välgrundade fall som skall godkännas av direktören.

- b) Kontrakt kan ingås genom direktupphandling (ett enda anbud), när den totala kostnaden för tjänsterna inte överstiger 4 999 euro.

- c) Kontrakt ingås genom ett förenklat förfarande, när minst tre leverantörer kontaktats och när den totala kostnaden för tjänsterna är mellan 5 000 euro och 199 999 euro. För kontrakt på mellan 150 000 euro och 199 999 euro skall förhandlingarna emellertid äga rum på grundval av en detaljerad kravspecifikation.

- d) Kontrakt ingås genom ett förhandlat förfarande, efter godkännande av direktören och på grundval av välgrundade handlingar, när kontraktbeloppet överstiger 4 999 euro och ett eller flera av villkoren i punkt C.1 e gäller.

- 3. Kontraktsparten skall väljas på grundval av prisangivelse, bevis på yrkeskompetens, erfarenhet och ekonomisk soliditet, samt den föreslagna tidsfristen för genomförande av kontraktet.

- 4. Kontrakt skall upprättas uteslutande i euro.

- 5. I de fall där tjänsterna enligt punkterna 1 och 2 är uppdelade på flera kontrakt, skall den totala kostnaden för tjänsterna beaktas vid tillämpningen av denna artikel.

- 6. I särskilda fall får centrumet delegera organisationen av de förenklade förfarandena och anbudsförfarandena till ett externt organ, förutsatt att valet av kontaktade företag, kravspecifikation och valet av kontraktspart fortsatt är centrumets eget ansvar eller, i händelse av samfinansiering, centrumets och övriga samfinansierares gemensamma ansvar.

Artikel 34

Centrumet får ge ekonomiska bidrag till initiativ från företag, entreprenörer, förmedlare och tjänsteleverantörer enligt följande:

- 1. Centrumet får bidra till kostnaden för tjänster avseende bidragsberättigande projekt för vilka det ekonomiska och administrativa ansvaret ligger hos en fysisk eller juridisk person som är medborgare eller hemmahörande i en medlemsstat i gemenskapen eller i en AVS-stat och som har ansökt om stöd hos centrumet.

2. Centrumet skall bedöma kostnaden för tjänster, valet av leverantörer, bevis för yrkeskompetens, erfarenhet och ekonomisk soliditet, tidsfristen för genomförande av arbetet och de förväntade verkningarna av det program som föreslås av bidragsmottagaren. I detta syfte skall centrumet använda en liknande viktad förteckning över villkor som den som kommissionen använder för att förvalta EUF, anpassad till att passa centrumets mål.
3. Om bidragsmottagaren anlitar en underleverantör skall bestämmelserna i artikel 33 följas.
4. Avtalen skall upprättas uteslutande i euro.
5. Metoderna för tillämpningen av dessa bidrag skall fastställas i ett internt direktiv.

Artikel 35

1. En löpande förteckning skall föras över all lös och fast egendom tillhörande centrumet. Endast lös egendom vars värde är 350 euro eller mer skall införas i förteckningen. Löpnumret i förteckningen skall anges på varje faktura innan denna betalas.
2. All försäljning av lös egendom och utrustning till ett anskaffningsvärde per enhet av mer än 1 000 euro skall meddelas på lämpligt sätt i enlighet med ett internt direktiv som skall upprättas av direktören.
3. En rapport, undertecknad av både direktören och den person som ansvarar för utrustningen och godkänd av den interna kontrollenheten, skall upprättas närhelst en egendom eller artikel i förteckningen över egendom avyttras, skrotas eller konstateras saknad på grund av förlust eller stöld eller annat skäl.
4. Centrumet skall föra en fysisk och bokföringsmässig förteckning över egendom som skall avstämmas regelbundet. Denna avstämning skall godkännas av den interna kontrollenheten.

Artikel 36

Denna budgetförordning skall till alla delar tillämpas på centrumets decentraliserade strukturer.

IX. FÖRVALTNING PÅ TREDJE PARTS VÄGNAR

Artikel 37

1. Centrumet får också på tredje parts vägnar förvalta medel avsedda för genomförandet av verksamhet som fastställts för det

i avtalet. Förteckningen över dessa medel skall tas upp i en bilaga till centrumets budget.

2. Denna budgetförordning skall tillämpas på förvaltningen av dessa medel.

Förvaltningen av de övriga medel som ställs till förfogande av kommissionen skall emellertid regleras av de finansiella bestämmelserna i det avtal som ingåtts mellan kommissionen och centrumet. Om det inte finns några sådana bestämmelser skall denna budgetförordning fortsatt tillämpas.

3. Relevanta uppskattningar av de utgifter som kommer att finansieras med dessa medel skall också bifogas centrumets budget. Klar åtskillnad skall göras mellan driftsutgifter och utgifter för insatser.

4. Separata räkenskaper skall föras över förvaltningen av dessa medel för tredje parts räkning.

5. Boksluten för var och en av de fonder som förvaltas av centrumet på en tredje parts vägnar skall omfatta en balansräkning och en inkomst- och utgiftsredovisning, i vilka situationen per den 31 december det berörda budgetåret anges. De skall attesteras i enlighet med bestämmelserna i det avtal som ingåtts mellan centrumet och givaren.

Om det inte finns några sådana bestämmelser skall attesteringen göras av centrumets finansiella kontroll.

6. Dessa bokslut skall utgöra en bilaga till centrumets bokslut.

Artikel 38

AVS-staterna, medlemsstaterna och gemenskapen skall, var och en i den mån den berörs, vidta de åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut.

Artikel 39

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2005.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2004.

På AVS-EG-ambassadörskommitténs vägnar

T. J. A. M. de BRUIJN

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 mars 2006

om fastställande av bestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om användningen av EMAS logotyp i undantagsfallen med transportförpackningar och tertiära förpackningar

[delgivet med nr K(2006) 306]

(Text av betydelse för EES)

(2006/193/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

packningar eller tertiära förpackningar som ett effektivt
sätt att meddela miljöinformation till berörda parter på.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande
för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisi-
onsordning (EMAS) ⁽¹⁾, särskilt i artikel 8.3 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) EMAS-logotypen anger för allmänheten och andra intres-
serade parter att den EMAS-registrerade organisationen
har inrättat ett miljöledningssystem i enlighet med kraven
i förordning (EG) nr 761/2001.
- (2) EMAS-logotypen får inte användas på produkter eller
deras förpackningar, eller tillsammans med jämförande
krav avseende andra produkter, aktiviteter eller tjänster.
Som en del av utvärderingen enligt artikel 15.3 i förord-
ning (EG) nr 761/2001 skall kommissionen överväga
under vilka särskilda omständigheter EMAS-logotypen
skulle kunna användas.
- (3) Vissa EMAS-registrerade organisationer har visat intresse
av att använda EMAS-logotypen på sina transportför-

- (4) I utvärderingen, som utfördes i enlighet med artikel 15.3
i förordning (EG) nr 761/2001 av kommissionen och i
samarbete med medlemsstaterna, om användningen, er-
kännandet och tolkningen av logotypen, drogs slutsatsen
att fallet med transportförpackningar och tertiära för-
packningar, såsom de definieras i Europaparlamentets
och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december
1994 om förpackningar och förpackningsavfall ⁽²⁾, är
en särskild omständighet i enlighet med artikel 8.3 i för-
ordning (EG) nr 761/2001, med tanke på att sådana
förpackningar inte har något direkt samband med pro-
dukterna och därför är användningen av EMAS-logoty-
pen på sådana förpackningar tillåten.

- (5) Dessutom, för att säkerställa att det inte finns någon risk
för sammanblandning med produktrelaterade miljömär-
ken och för att tydligt informera allmänheten och andra
berörda parter om att användningen av logotypen inte på
något sätt har något samband med produkternas egen-
skaper eller själva produkten som befinner sig i trans-
portförpackningen eller den tertiära förpackningen utan
med det miljöledningssystem som tillämpas av den regi-
strerade organisationen, bör ytterligare information anges
i logotypen.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med
yttrandet från den kommitté som upprättats i enlighet
med artikel 14 i förordning (EG) nr 761/2001.

⁽¹⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 196/2006 (EUT L 32,
4.2.2006, s. 4).

⁽²⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10. Direktivet senast ändrat genom
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/20/EG (EUT L 70,
16.3.2005, s. 17).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

EMAS-registrerade organisationer får använda de två versionerna av EMAS-logotypen som anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 761/2001 på sin transportförpackning eller tertiära förpackning i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 94/62/EG.

I sådana fall skall EMAS-logotypen kompletteras med följande text: "[Namn på den EMAS-registrerade organisationen] är en organisation som är registrerad i enlighet med gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS)".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 2006.

På kommissionens vägnar
Stavros DIMAS
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 mars 2006

om upprättande av ett frågeformulär till rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet)

[delgivet med nr K(2006)598]

(Text av betydelse för EES)

(2006/194/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.3, och

av följande skäl:

- (1) Det frågeformulär som medlemsstaterna använder för att utarbeta sina genomföranderapporter om direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar bör vara utformat så att medlemsstaterna kan redogöra för hur de har genomfört direktivets huvudbestämmelser.
- (2) Frågeformuläret för perioden 2006–2008 bör ändras mot bakgrund av de erfarenheter som har vunnits i samband med genomförandet av direktiv 96/61/EG och användningen av tidigare frågeformulär enligt kommissionens beslut 1999/391/EG av den 31 maj 1999 beträffande frågeformuläret till rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet) ⁽²⁾. Av tydlighetsskäl bör beslut 1999/391/EG ersättas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som har upprättats i enlighet med artikel 6 i direktiv 91/692/EEG ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed upprättas det frågeformulär som anges i bilagan till detta beslut som frågeformulär till direktiv 96/61/EG.

Från och med den 1 januari 2006 till och med den 31 december 2008 skall medlemsstaterna lägga frågeformuläret till grund för de rapporter som de skall överlämna till kommissionen i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 96/61/EG.

Artikel 2

Beslut 1999/391/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 39. Beslutet ändrat genom beslut 2003/241/EG (EUT L 89, 5.4.2003, s. 17).

⁽³⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

BILAGA

DEL 1

FRÅGEFORMULÄR OM GENOMFÖRANDET AV DIREKTIV 96/61/EG OM SAMORDNADE ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖREBYGGA OCH BEGRÄNSA FÖRORENINGAR (IPPC-DIREKTIVET)*Allmänna anmärkningar:*

Detta tredje frågeformulär till direktiv 96/61/EG gäller perioden 2006–2008. Mot bakgrund av den erfarenhet som har vunnits i samband med direktivets genomförande, och med hänsyn till den information som redan har samlats in respektive har begärts in med hjälp av det första och andra frågeformuläret, är det aktuella frågeformuläret inriktat på de ändringar som medlemsstaterna har infört och de framsteg som de har gjort när det gäller det faktiska genomförandet av direktivet. Kommissionen kommer att vidta alla mått och steg som krävs för att se till att direktivet införlivas med nationell lagstiftning till fullo och på rätt sätt, framför allt genom snabb uppföljning av överträdelseförfaranden.

De frågor som liknar dem i de tidigare frågeformulären kan enkelt besvaras genom hänvisning till tidigare svar, förutsatt att situationen inte har ändrats och att medlemsstaten inte rapporterar för första gången. Om situationen har ändrats, bör detta redovisas i ett nytt svar. Av tydlighetsskäl och för fullständighetens skull, och om det är praktiskt möjligt, bör man emellertid generellt upprepa tidigare svar som det hänvisas till.

När det gäller specifika frågor om generella, bindande föreskrifter eller officiella riktlinjer från myndigheter, bör svaret kort informera om vilket slag av regler eller riktlinjer det rör sig om och hur man kan få tillgång till dem (t.ex. via Internet).

1. Allmänt

- 1.1 Har det sedan den förra rapporteringsperioden (2003–2005) gjorts några betydande ändringar i den nationella eller regionala lagstiftning eller i de tillståndssystem som syftar till genomförandet av direktiv 96/61/EG? Redogör i så fall för dessa ändringar med angivande av skäl och hänvisning till ny lagstiftning.
- 1.2 Har det i samband med genomförandet av direktiv 96/61/EG förekommit problem i fråga om personalresurser (tillgång, personalstyrka)? Beskriv i så fall dessa problem och illustrera dem i förekommande fall med uppgifter om befintliga resurser. Redogör för alla planer som skall lösa problemen (exempelvis ökad personalstyrka).

2. Antal anläggningar och tillstånd (artikel 2.3 och 2.4 och artikel 4)

- 2.1 Ange, uppdelat på verksamhetsslag, antalet nya och befintliga anläggningar enligt definitionen i direktiv 96/61/EG (IPPC-anläggningar) och antalet tillstånd med användning av mallen och anmärkningarna i del 2.

3. Befintliga anläggningar (artikel 5)

- 3.1 Redogör för alla rättsligt bindande åtgärder eller förvaltningsplaner som har fastställts för att se till att kraven i artikel 5.1 är uppfyllda senast den 30 oktober 2007. Är verksamhetsutövarna skyldiga att ansöka om tillstånd för detta, eller skulle de behöriga myndigheterna kunna begära detta?

4. Ansökan om tillstånd (artikel 6)

- 4.1 Redogör för alla generella, bindande föreskrifter, riktlinjer eller ansökningsformulär som har tagits fram för att se till att ansökningarna innehåller de uppgifter som krävs enligt artikel 6, både när det gäller allmänna uppgifter och specifika frågor (exempelvis bedömningsmetoden för betydande utsläpp från anläggningar).

5. Samordning av prövningsförfarande och tillståndsvillkor (artiklarna 7–8)

- 5.1 Redogör för alla ändringar i prövningsförfarandets uppläggning sedan den förra rapporteringsperioden (förvaltningsnivå, behörighetstilldelning osv.).
- 5.2 Har det förekommit några särskilda problem i samband med prövningsförfarandets och tillståndsvilkorens samordning i enlighet med artikel 7, exempelvis när fler än en myndighet har varit inblandade? Redogör för all lagstiftning och alla riktlinjer som har tagits fram för att lösa problemen.

- 5.3 Vilka lagar, förfaranden eller riktlinjer tillämpas för att se till att de behöriga myndigheterna avslår ansökan om tillstånd när en anläggning inte uppfyller kraven i direktiv 96/61/EG? Uppge i mån av tillgängliga uppgifter hur ofta och under vilka omständigheter ansökningar har fått avslag.
6. **Tillståndsvillkorens lämplighet och tillräcklighet (artikel 3d och f, artikel 9, artikel 16.1 och 16.2)**
- 6.1 Redogör för alla generella, bindande föreskrifter eller specifika riktlinjer för behöriga myndigheter som har utfärdats i fråga om följande:
1. Förfarandena och kriterierna för fastställande av utsläppsränsvärden och andra tillståndsvillkor.
  2. De allmänna principerna för fastställandet av bästa tillgängliga teknik.
  3. Genomförandet av artikel 9.4.
- 6.2 Frågor om BAT-referensdokument (BREF-dokument) framtagna i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 96/61/EG:
1. När man fastställer vad som är bästa tillgängliga teknik: Ange i allmänna ordalag på vilket sätt man beaktar – generellt eller för enskilda fall – de uppgifter som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 16.2? Hur används BREF-dokumenterna konkret för fastställande av tillståndsvillkor? Översätts BREF-dokumenterna helt eller delvis?
  2. Hur användbara – som en informationskälla vid fastställande av utsläppsränsvärden, likvärdiga parametrar och tekniska åtgärder grundade på bästa tillgängliga teknik – är de uppgifter som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 16.2? Hur skulle de kunna förbättras?
- 6.3 Andra frågor om tillståndsvillkor:
1. Har det använts miljöledningssystem vid fastställande av tillståndsvillkoren? Om ja, hur?
  2. Vilka slag av tillståndsvillkor eller andra åtgärder har normalt tillämpats inom ramen för artikel 3 f (återställande av platser när verksamheten definitivt upphör) och hur har de genomförts i praktiken?
  3. Vilka slag av tillståndsvillkor rörande energieffektivitet har normalt fastställts (artikel 3 d)? På vilket sätt har man utnyttjat möjligheten enligt artikel 9.3 att inte införa krav på effektiv energianvändning?
7. **Tillgängliga representativa uppgifter (artikel 16.1)**
- 7.1 Lämna tillgängliga representativa uppgifter om de gränsvärden och den miljöprestanda som har fastställts. Dela upp dem på verksamhetsslagen enligt bilaga I till direktiv 96/61/EG. Ange i tillämpliga fall vilken bästa tillgängliga teknik som gränsvärdena hänför sig till. Beskriv hur uppgifterna har valts ut och samlats in. *Kommissionen kommer före eller under rapporteringsperioden att ge anvisningar om hur denna fråga bör besvaras med inriktning på två särskilda sektorer. De rapporterade uppgifterna (om utsläppsränsvärden och miljöprestanda) kommer att granskas för att man i mån av möjlighet skall kunna jämföra fastställda gränsvärden och faktisk miljöprestanda. Därefter skulle värdena kunna jämföras med BAT-utsläppsränsvärdena i BREF-dokumenterna.*
8. **Generella, bindande föreskrifter (artikel 9.8)**
- 8.1 För vilka kategorier av anläggningar har generella, bindande föreskrifter, och i förekommande fall skyldigheter, fastställts i enlighet med artikel 9.8? Ange vilka föreskrifter det rör sig om. I vilken form fastställs sådana föreskrifter (vem är det som fastställer dem, vilken rättslig status har de osv.)? Beaktas lokala förhållanden (jfr. artikel 9.4) när föreskrifterna tillämpas?
- 8.2 Ange i mån av möjlighet hur många anläggningar som omfattades av föreskrifterna i slutet av rapporteringsperioden (i absoluta tal eller i procent).
9. **Miljö kvalitetsnormer (artikel 10)**
- 9.1 Har det förekommit fall där artikel 10 var tillämplig och där det inte räckte att använda bästa tillgängliga teknik för att uppfylla gemenskapslagstiftningens miljö kvalitetsnormer (enligt definitionen i artikel 2.7)? Ange i så fall exempel på sådana fall och redogör för vidtagna åtgärder.

10. Utvecklingen av bästa tillgängliga teknik (artikel 11)

- 10.1 Har det vidtagits några åtgärder för att i enlighet med artikel 11 se till att de behöriga myndigheterna bevakar utvecklingen på området bästa tillgängliga teknik eller informeras om den? Om ja, precisera. Om inte, vad planeras för att uppfylla detta krav?

11. Förändringar vid anläggningar (artikel 12, artikel 2.10)

- 11.1 Hur avgör de behöriga myndigheterna i praktiken, på grund av artikel 12, om "ändringar i verksamheten" kan få konsekvenser för miljön (artikel 2.10 a) och om en sådan ändring är "väsentlig" och kan innebära betydande negativa effekter för människor eller miljön (artikel 2.10 b)? Ange vilka relevanta lagar, förfaranden eller riktlinjer det rör sig om.
- 11.2 Hur många ansökningar rörande "väsentliga ändringar" avgjordes under rapporteringsperioden? Dela upp uppgifterna efter verksamhetsslag med användning av mallen och anmärkningarna i del 2.

12. Förnyad bedömning och uppdatering av tillståndsvillkoren (artikel 13)

- 12.1 Har det fastställts i nationell eller regional lagstiftning hur ofta en förnyad bedömning av tillstånd skall ske och, om nödvändigt, uppdateras (artikel 13), eller bestäms detta på annat sätt (exempelvis givna tidsperioder i tillstånden)? Om ja, vad menas med "annat sätt"? Ange vilka relevanta lagar, förfaranden eller riktlinjer det rör sig om.
- 12.2 Hur ofta förnyas bedömningen av tillståndsvillkoren (faktisk eller förväntad representativ siffra)? Åskådliggör om möjligt eventuella skillnader mellan olika anläggningar eller sektorer.
- 12.3 Hur ser förfarandet för förnyad bedömning och uppdatering av tillståndsvillkoren ut? Hur tillämpas bestämmelsen om förnyad bedömning av tillståndsvillkoren vid väsentliga ändringar av bästa tillgängliga teknik? Ange vilka relevanta lagar, förfaranden eller riktlinjer det rör sig om.

13. Iakttagande av tillståndsvillkoren (artikel 14)

- 13.1 Hur genomförs i praktiken kravet i artikel 14, enligt vilket verksamhetsutövaren regelbundet skall underrätta myndigheterna om resultaten av utsläppskontrollen? Ange vilka relevanta lagar, förfaranden eller riktlinjer för de behöriga myndigheterna det rör sig om. Rapporterar verksamhetsutövarna periodiskt om kontrollen? Hur ofta lämnas sådan information (representativ siffra)? Åskådliggör om möjligt eventuella skillnader mellan olika sektorer.
- 13.2 I mån av möjlighet, och om detta inte redan har skett inom ramen för rekommendationen om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna, lämna representativa uppgifter om följande för de installationer som omfattas av direktiv 96/61/EG:

— Inspektioner på plats och provtagning (typ, antal, frekvens).

— Slag av åtgärder (exempelvis påföljder) och antal åtgärder som vidtas till följd av olyckor, tillbud och bristande uppfyllande av tillståndsvillkor.

14. Information till och medverkan av allmänheten (artiklarna 15 och 15a)

- 14.1 I förekommande fall, vilka betydande ändringar har det sedan den förra rapporteringsperioden gjorts i den lagstiftning som genomför kravet på att allmänheten skall få tillgång till information och skall ges möjlighet att delta i tillståndsförfarandet (artiklarna 15 och 15a i direktiv 96/61/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG⁽¹⁾)? Hur har detta påverkat berörda behöriga myndigheter, sökande och allmänheten?

15. Gränsöverskridande samarbete (artikel 17)

- 15.1 Har artikel 17 (krav på informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstater) blivit tillämplig under rapporteringsperioden? Åskådliggör det allmänna tillvägagångssättet med hjälp av exempel.

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

16. Samband med annan gemenskapslagstiftning

- 16.1 Hur verkningsfullt bedömer medlemsstaterna att direktiv 96/61/EG är generellt, t.ex. i jämförelse med annan gemenskapslagstiftning inom miljöområdet? Ange de uppskattade miljövinster och kostnaderna till följd av genomförandet av direktiv 96/61/EG, i förekommande fall på grundval av relevanta studier och analyser (inklusive förvaltnings- och kontrollkostnader). Ange vilka studier och analyser det rör sig om.
- 16.2 Vilka praktiska erfarenheter har gjorts av påverkan mellan tillståndsvillkoren enligt direktiv 96/61/EG och andra gemenskapsinstrument med relevans för de anläggningar som omfattas av direktiv 96/61/EG? Vilka åtgärder har vidtagits i nationell eller regional lagstiftning, eller vilka administrativa arrangemang har införts, för att öka samstämmigheten mellan genomförandeåtgärderna för direktiv 96/61/EG och andra instrument? Andra gemenskapsinstrument som eventuellt är relevanta i denna fråga är bland annat följande:
- Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾.
  - Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽²⁾.
  - Rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar ⁽³⁾.
  - Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽⁴⁾.
  - Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁵⁾.
  - Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽⁶⁾.
  - Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁷⁾.
  - Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser ⁽⁸⁾.
  - Förordning (EG) nr 166/2006.
- 16.3 Har det vidtagits åtgärder på nationell eller regional nivå för att jämka ihop de behöriga myndigheternas rapporteringskrav på verksamhetsutövarna enligt direktiv 96/61/EG och enligt andra gemenskapsinstrument? Ange i förekommande fall vilka åtgärder det rör sig om och redogör för eventuella idéer om hur EU:s krav på området skulle kunna förbättras.

17. Allmänna synpunkter

- 17.1 Finns det några särskilda frågor som rör genomförandet och som är problematiska i landet? Om ja, precisera.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 85, 29.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁷⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

Tabell 2

	Totalt (se anmärkning 9)
Summa tillstånd som anses stämma överens med direktivet (Tabell 1 kolumner 2+4+5+6)	
I förekommande fall, summa utestående tillstånd i slutet av 2008 (tillstånd som strider mot direktivet) (Tabell 1 kolumn 7)	

Anmärkningar:

Allmän anmärkning: Denna mall är avsedd för insamling av uppgifter om antalet "anläggningar" såsom de definieras i artikel 2.3 och "tillstånd" såsom de definieras i artikel 2.9. Antalet anläggningar och antalet tillstånd behöver inte nödvändigtvis vara detsamma, eftersom ett tillstånd enligt artikel 2.9 kan gälla för delar av en anläggning, en hel anläggning eller fler än en anläggning. Se anmärkningarna 1–9 för ytterligare anvisningar och förklaringar om de uppgifter som skall anges i tabellerna 1 och 2. Fyll i tabell 1 så fullständigt som möjligt. Det får ges ytterligare kommentarer (exempelvis om återställande av platser för nedlagda anläggningar), om så är nödvändigt för att underbygga och förklara uppgifterna i tabellerna 1 och 2. Antalet tillstånd bör omfatta alla tillstånd som har utfärdats sedan direktiv 96/61/EG trädde i kraft (den 30 oktober 1999) när det gäller anläggningar som fortfarande är i drift i slutet av 2008.

- Enligt mallen i tabell 1 skall uppgifterna för var och en av kolumnerna 1–10 samlas in på grundval av en anläggnings huvudsakliga verksamhet enligt bilaga I. Om möjligt bör uppgifterna tillhandahållas på den nivå som motsvarar underrubrikerna i bilaga I (1.1, 2.3 a, 6.4 b osv.). I den vänstra kolumnen anges därför de relevanta underrubrikernas siffror med tillhörande verksamhetsbeskrivning i kortform (se bilaga I i direktiv 96/61/EC för fullständig beskrivning inklusive gränsvärden). Vid ifyllandet av tabell 1 är det viktigt att man inte räknar samma anläggning eller tillstånd flera gånger, även om anläggningen eller tillståndet täcker flera verksamheter. Om en anläggning eller ett tillstånd omfattar två eller fler verksamhetskategorier enligt bilaga I, skall de därför bara föras upp under en enda kategori (dvs. den som bäst beskriver anläggningen eller tillståndet).
- För kolumnerna 1 och 3 behöver man bara räkna antalet nya respektive befintliga anläggningar som var i drift i slutet av rapporteringsperioden, uppdelat på de huvudsakliga verksamhetsslagen enligt bilaga I. Med "befintliga anläggningar" avses anläggningar enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 96/61/EG. Med "ny anläggning" avses alla övriga anläggningar. I kolumn 8 skall man helt enkelt ange summan av siffrorna i kolumn 1 och kolumn 3.
- I kolumn 2 skall man ange antalet tillstånd som har beviljats för nya anläggningar i enlighet med artikel 4 fram till slutet av rapporteringsperioden. Såsom sägs i den allmänna anmärkningen ovan behöver antalet tillstånd inte nödvändigtvis vara detsamma som antalet anläggningar, även om samtliga nya anläggningar har fått tillstånd.
- Kolumnerna 4–6 gäller de olika tillståndsförfaranden som anses stämma överens med direktiv 96/61/EG, dvs. följande:
  - Beviljande av tillstånd i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 6 och 8. Kolumn 4 gäller nya sådana tillstånd. Siffrorna skall omfatta alla sådana nya tillstånd som beviljats för en föreslagen "väsentlig ändring".
  - Enligt artikel 5.1 får de behöriga myndigheterna, som ett alternativ till förfarandena i artiklarna 6 och 8, förvissa sig om att befintliga anläggningar uppfyller kraven "genom en förnyad bedömning och, i förekommande fall, genom en uppdatering" av de villkor som redan var tillämpliga på anläggningarna, t.ex. villkor enligt ett "tillstånd före IPPC" (dvs. ett tillstånd som beviljats enligt den lagstiftning som fanns innan direktiv 96/61/EG genomfördes). I kolumn 5 skall de fall anges där villkoren för ett "tillstånd före IPPC" har granskats på nytt men där det inte gjordes någon uppdatering, eftersom man kom fram till att villkoren redan stämde överens med kraven i direktiv 96/61/EG.

- c) På samma sätt skall man i kolumn 6 ange de fall där villkoren för ett "tillstånd före IPPC" har granskats på nytt och sedan uppdaterats för att stämma överens med direktiv 96/61/EG. Detta gäller också sådana tillstånd där en förnyad bedömning och en uppdatering föranleddes av en föreslagen "väsentlig ändring".
5. I kolumn 7 skall man för befintliga anläggningar ange det antal tillstånd som ännu inte har utfärdats eller som behöver granskas på nytt (och i förekommande fall uppdateras) i slutet av rapporteringsperioden, eftersom de strider mot artikel 5.1. Det bör redogöras för hur man hanterar tillståndsvillkor som ännu inte är uppfyllda.
6. I kolumn 9 skall man ange antalet ansökningar om tillstånd (eller om uppdatering av tillstånd) som avgjordes under rapporteringsperioden och som gäller befintliga eller nya anläggningar där verksamhetsutövarna föreslår en "väsentlig ändring" i enlighet med definitionen i artikel 2.10 b. Detta gäller också väsentliga ändringar i sådana anläggningar som redan har bedömts stämma överens med direktiv 96/61/EG.
7. I kolumn 10 skall man för befintliga anläggningar ange det antal tillstånd som, i strid mot artikel 5.1, ännu inte har utfärdats eller som behöver granskas på nytt (och i förekommande fall behöver uppdateras) i slutet av oktober 2007. Det bör redogöras för hur man hanterar sådana uppfyllda tillståndskrav.
8. Visserligen bör de rapporterade uppgifterna i möjligaste mån delas upp på de huvudsakliga verksamhetsslag som anges i tabell 1, men givetvis är den kemiska sektorn särskilt invecklad i detta hänseende och många kemiska anläggningar bedriver fler än en av de verksamheter som definieras i underrubrikerna till rubrik 4. Uppgifterna behöver därför bara rapporteras för underrubrikerna i mån av möjlighet. I annat fall behöver man bara ange summan för rubrik 4 (dvs. inga siffror för enskilda underrubriker).
9. I tabell 2 skall man ange det totala antal tillstånd som anses stämma överens med direktivet respektive som anses strida mot direktivet i slutet av rapporteringsperioden. På den första raden skall man ange summan av summorna i kolumnerna 2, 4, 5 och 6 i tabell 1. På den andra raden skall man ange summan i kolumn 7 i tabell 1.
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 mars 2006

om ekonomiskt stöd från gemenskapen år 2006 till vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (resthalter)

[delgivet med nr K(2006) 604]

(Endast de franska, italienska, nederländska och tyska texterna är giltiga)

(2006/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel 28.2, och

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 90/424/EEG skall gemenskapen hjälpa till att förbättra veterinärbesiktningarnas effektivitet genom att bevilja ekonomiskt stöd till referenslaboratorier. Varje referenslaboratorium som utsetts till ett sådant enligt gemenskapens veterinärnäringsstiftning kan på vissa villkor få gemenskapsstöd.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 156/2004 av den 29 januari 2004 om gemenskapens ekonomiska stöd till gemenskapens referenslaboratorier enligt artikel 28 i beslut 90/424/EEG ⁽²⁾ skall ekonomiskt stöd beviljas under förutsättning att det godkända arbetsprogrammet genomförs effektivt och att stödmottagarna lämnar alla nödvändiga uppgifter till kommissionen inom vissa tidsfrister.
- (3) Kommissionen har utvärderat de arbetsprogram och de preliminära budgetar som gemenskapens referenslaboratorier lagt fram för år 2006.

(4) Ekonomiskt gemenskapsstöd bör således beviljas gemenskapens referenslaboratorier som har utsetts till att fullgöra de uppgifter och åligganden som fastställs i rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG ⁽³⁾.

(5) Stöd bör dessutom beviljas för anordnande av seminarier inom de områden som gemenskapens referenslaboratorier ansvarar för.

(6) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽⁴⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelserna finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. För den finansiella kontrollen bör artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/99 tillämpas på detta beslut.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Tyskland ekonomiskt stöd för uppgifter och åligganden enligt kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG som, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen, skall fullgöras av Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (tidigare Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin [BGVV]) i Berlin i Tyskland.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/53/EG (EUT L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 27, 30.1.2004, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättat i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Det ekonomiska stödet skall fastställas till högst 425 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2006.

2. Utöver det högsta belopp som fastställs i punkt 1 skall gemenskapen bevilja Tyskland ekonomiskt stöd för att det laboratorium som avses i punkt 1 skall kunna anordna ett seminarium. Detta stöd får uppgå till högst 30 000 euro.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja Frankrike ekonomiskt stöd för uppgifter och åligganden enligt kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG som, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen, skall fullgöras av Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des aliments (tidigare Laboratoire des médicaments vétérinaires [CNEVA-LMV]) i Fougères i Frankrike.

Det ekonomiska stödet skall fastställas till högst 425 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2006.

2. Utöver det högsta belopp som fastställs i punkt 1 skall gemenskapen bevilja Frankrike ekonomiskt stöd för att det laboratorium som avses i punkt 1 skall kunna anordna ett seminarium. Detta stöd får uppgå till högst 30 000 euro.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall bevilja Italien ekonomiskt stöd för uppgifter och åligganden enligt kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG som, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen, skall fullgöras av Istituto Superiore di Sanità i Rom i Italien.

Det ekonomiska stödet skall fastställas till högst 255 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2006.

2. Utöver det högsta belopp som fastställs i punkt 1 skall gemenskapen bevilja Italien ekonomiskt stöd för att det laboratorium som avses i punkt 1 skall kunna anordna ett seminarium. Detta stöd får uppgå till högst 30 000 euro.

Artikel 4

1. Gemenskapen skall bevilja Nederländerna ekonomiskt stöd för uppgifter och åligganden enligt kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG som, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen, skall fullgöras av Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM) i Bilthoven i Nederländerna.

Det ekonomiska stödet skall fastställas till högst 425 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2006.

2. Utöver det högsta belopp som fastställs i punkt 1 skall gemenskapen bevilja Nederländerna ekonomiskt stöd för att det laboratorium som avses i punkt 1 skall kunna anordna ett seminarium. Detta stöd får uppgå till högst 30 000 euro.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Republiken Italien och Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 mars 2006

om ändring av tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt när det gäller vissa anläggningar inom kött- och mjölksektorn i Polen

[delgivet med nr K(2006) 609]

(Text av betydelse för EES)

(2006/196/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,med beaktande av anslutningsakten för Tjeckien, Estland,
Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och
Slovakien, särskilt kapitel 6 avsnitt B delavsnitt I punkt 1 e i
bilaga XII, och

av följande skäl:

- (1) Polen har beviljats övergångsperioder för vissa anläggningar som förtecknas i tillägg B ⁽¹⁾ till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt.
- (2) Tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt har ändrats genom kommissionens beslut 2004/458/EG ⁽²⁾, 2004/471/EG ⁽³⁾, 2004/474/EG ⁽⁴⁾, 2005/271/EG ⁽⁵⁾, 2005/591/EG ⁽⁶⁾, 2005/854/EG ⁽⁷⁾ och 2006/14/EG ⁽⁸⁾.
- (3) Enligt en officiell förklaring från den behöriga polska myndigheten har vissa anläggningar inom kött- och mjölksektorn avslutat sin uppgradering och uppfyller nu alla krav som ställs i gemenskapslagstiftningen. Några anläggningar har upphört med sin verksamhet. Dessa anläggningar bör därför utgå ur förteckningen över anläggningar som omfattas av övergångsbestämmelser.

(4) Tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa har informerats om de åtgärder som föreskrivs i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anläggningar som anges i bilagan till detta beslut skall utgå ur tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2006.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT C 227 E, 23.9.2003, s. 1392.

⁽²⁾ EUT L 156, 30.4.2004, s. 53. Rättat i EUT L 202, 7.6.2004, s. 39.

⁽³⁾ EUT L 160, 30.4.2004, s. 56. Rättat i EUT L 212, 12.6.2004, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT L 160, 30.4.2004, s. 73. Rättat i EUT L 212, 12.6.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT L 86, 5.4.2005, s. 13.

⁽⁶⁾ EUT L 200, 30.7.2005, s. 96.

⁽⁷⁾ EUT L 316, 2.12.2005, s. 17.

⁽⁸⁾ EUT L 10, 14.1.2006, s. 66.

BILAGA

Förteckning över anläggningar som skall utgå ur tillägg B till bilaga XII till 2003 års anslutningsakt

Köttanläggningar

Ursprunglig förteckning

Nr	Vet. nr	Anläggningens namn
35.	08040206	AGROMAS Sp. z o.o.
71.	12160208	Wojnickie Zakłady Mięsne "MEAT COMPANY"
99.	14370101	Ubojnia Trzody i Bydła "WILPOL"
155.	24610323	"Basco" s.c.
181.	24170301	Zakład Przetwórstwa Mięsnego B. Wisniewska
186.	26040209	"Wir" Szproch I Przetwórstwo Mięsa SJ.
209.	30090103	Firma Handlowo Usługowa – Andrzej Mejsner
239.	30280102	PHU ROMEX Grażyna Pachela, Ubojnia Bydła
243.	30290201	Rzeźnictwo Kujawa, Maik s.j.
246.	30300112	Ubój Trzody Mariusz Marciniak

Fjäderfäkött

Ursprunglig förteckning

Nr	Vet. nr	Anläggningens namn
31.	18630501	Jedynka Spółka z o.o. Zakład Produkcyjny
34.	24610602	Szerwal 2000 Sp. z o.o.

Mjölkspektorn

Ursprunglig förteckning

Nr	Vet. nr	Anläggningens namn
57.	20111601	OSM Dąbrowa Białostocka
66.	24781601	OSM w Zabrze
68.	24061602	OSM Krzepice
74.	24161602	OSM "Rokitnianka" w Szczekocinach
101.	30151601	OSM "Top-Tomyśl"
103.	30201601	OSM Kowalew – Dobrzyca Zakład Kowalew
107.	30231601	SM Udziałowców
110.	30281601	ZPM "Mlecz" Wolsztyn, Oddział Damasławek
111.	30301601	SM Września

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 mars 2006

om godkännande för utsläppande på marknaden av livsmedel som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majslinjen 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003

(2006/197/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder⁽¹⁾, särskilt artikel 7.3, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 februari 2001 lämnade Pioneer Overseas Corporation och Dow AgroSciences Europe, enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser⁽²⁾, en gemensam ansökan till de behöriga myndigheterna i Nederländerna om utsläppande på marknaden av livsmedel och livsmedelsingredienser från den genetiskt modifierade majslinjen 1507 som nya livsmedel eller nya livsmedelsingredienser (produkterna).
- (2) I sin första utvärderingsrapport av den 4 november 2003 ansåg Nederländernas behöriga bedömningsorgan för livsmedel att produkterna är lika säkra som livsmedel och livsmedelsingredienser från konventionella majslinjer och att de kan användas på samma sätt.
- (3) Den 10 november 2003 vidarebefordrade kommissionen den första utvärderingsrapporten till samtliga medlemsstater. Inom den period av 60 dagar som föreskrivs i artikel 6.4 i förordning (EG) nr 258/97 framfördes i enlighet med den bestämmelsen motiverade invändningar mot utsläppandet av produkterna på marknaden. Till följd av detta krävdes en kompletterande utvärderingsrapport.
- (4) Enligt artikel 46.1 i förordning (EG) nr 1829/2003 (nedan kallad "förordningen") skall ansökningar som läm-

nats in i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 258/97 före den dag då förordningen började tillämpas, dvs. den 18 april 2004, omvandlas till ansökningar enligt kapitel II avsnitt 1 i förordningen om det krävs en kompletterande utvärderingsrapport enligt artikel 6.3 eller 6.4 i förordning (EG) nr 258/97.

- (5) Tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 258/97 omfattar bara utsläppande på gemenskapsmarknaden av nya livsmedel eller nya livsmedelsingredienser. Detta beslut gäller därför inte utsläppande på marknaden av foder som innehåller, består av eller har framställts av majslinjen 1507.
- (6) Utsläppande på marknaden av den genetiskt modifierade majslinjen 1507 som produkt eller i vissa produkter, inklusive foder som innehåller eller består av denna majsotyp, omfattas av kommissionens beslut 2005/772/EG av den 3 november 2005 om utsläppande på marknaden i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av en majsprodukt (*Zea mays* L. linje 1507) som har modifierats genetiskt för resistens mot vissa skadedjur av ordningen fjärilar samt för tolerans mot herbiciden ammoniumglyfosinat⁽³⁾.
- (7) Foder som har framställts av majslinjen 1507 har släppts ut på marknaden före den dag då förordningen började tillämpas, dvs. den 18 april 2004. Detta foder omfattas därför av kraven i artikel 20 i förordningen och får släppas ut på marknaden och användas enligt de villkor som anges i gemenskapsregistret över genetiskt modifierade foder och livsmedel.
- (8) Den 3 mars 2005 lämnade Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (myndigheten) ett yttrande enligt artikel 6 i förordningen om att det inte finns några belägg som tyder på att utsläppandet av produkterna på marknaden skulle kunna leda till negativa effekter på människor eller djurs hälsa eller på miljön⁽⁴⁾. I sitt yttrande beaktade myndigheten alla de särskilda frågor och problem som togs upp av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 291, 5.11.2005, s. 42.

⁽⁴⁾ http://www.efsa.eu.int/science/gmo/gm_ff_applications/more_info/503/op_gm07_ej182_1507_opinion_nl_doc2_en1.pdf

(9) I enlighet med detta ansåg myndigheten att det inte behövs några särskilda krav på märkning utöver vad som anges i artikel 13.1 i förordningen. Myndigheten ansåg också att det inte behövs några särskilda villkor eller begränsningar för utsläppandet på marknaden, några särskilda villkor för eller begränsningar av användning eller hantering, inbegripet krav på övervakning efter försäljningen, eller några särskilda villkor för skydd av specifika ekosystem, miljöer eller geografiska områden i enlighet med artikel 6.5 e i förordningen.

(10) I sitt yttrande konstaterade myndigheten att den miljöövervakningsplan, bestående av en allmän övervakningsplan, som den sökande har lämnat in ligger i linje med det avsedda användningsområdet för produkterna.

(11) Mot bakgrund av detta bör godkännandet beviljas.

(12) En unik identitetsbeteckning bör tilldelas majslinjen 1507 i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 65/2004 av den 14 januari 2004 om inrättande av ett system för skapande och tilldelning av unika identitetsbeteckningar för genetiskt modifierade organismer ⁽¹⁾.

(13) Alla uppgifter i bilagan till detta beslut om godkännande av produkterna bör införas i gemenskapsregistret över genetiskt modifierade livsmedel och foder i enlighet med bestämmelserna i förordningen.

(14) I enlighet med artikel 4.2 i förordningen är villkoren för godkännande av produkten bindande för alla personer som släpper ut den på marknaden.

(15) Detta beslut skall genom förmedlingscentrumet för biosäkerhet (Biosafety Clearing House) anmälas till parterna i Cartagena-protokollet om biosäkerhet till konventionen om biologisk mångfald, i enlighet med artikel 9.1 och artikel 15.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 av den 15 juli 2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer ⁽²⁾.

(16) Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa har inte lämnat något yttrande. Kommissionen lade därför fram ett förslag för rådet den 5 oktober 2005 i enlighet med artikel 5.4 i rådets beslut 1999/468/EG ⁽³⁾, varefter rådet hade tre månader på sig att agera.

(17) Rådet har dock inte agerat inom den utsatta tidsfristen, varför ett beslut nu bör antas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Produkter

Detta beslut gäller livsmedel och livsmedelsingredienser som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majslinjen 1507 (*Zea mays* L.), enligt den närmare beskrivningen i bilagan till detta beslut (produkterna), och som har försetts med den unika identitetsbeteckningen DAS-Ø15Ø7-1 i enlighet med förordning (EG) nr 65/2004.

Artikel 2

Utsläppande på marknaden

Utsläppande på marknaden av produkterna enligt bestämmelserna i detta beslut och dess bilaga skall godkännas enligt bestämmelserna i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1829/2003.

Artikel 3

Märkning

För tillämpningen av de särskilda märkningskrav som föreskrivs i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1829/2003 skall organismens namn vara "majs".

Artikel 4

Övervakning av miljöpåverkan

1. Innehavarna av ett godkännande skall se till att den plan för övervakning av miljöpåverkan som beskrivs i bilagan till detta beslut införs och genomförs.

2. Innehavarna av ett godkännande skall lämna årliga rapporter till kommissionen om genomförandet och resultaten av övervakningen.

Rapporterna skall innehålla tydliga uppgifter om vilka delar av rapporterna som skall betraktas som sekretessbelagda samt en verifierbar motivering till sekretessbeläggningen i enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 1829/2003.

De sekretessbelagda delarna av rapporterna skall lämnas in som separata dokument.

⁽¹⁾ EUT L 10, 16.1.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 287, 5.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 5***Gemenskapsregister**

Uppgifterna i bilagan till detta beslut skall föras in i det gemenskapsregister över genetiskt modifierade livsmedel och foder som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1829/2003.

*Artikel 6***Innehavarna av ett godkännande**

Innehavarna av ett godkännande är

- a) Pioneer Overseas Corporation i Belgien, som representerar Pioneer Hi-Bred International i Förenta staterna, och
- b) Dow AgroSciences Europe i Förenade kungariket, som representerar Mycogen Seeds i Förenta staterna.

Båda företagen ansvarar för att fullgöra de skyldigheter som innehavarna av ett godkännande har enligt detta beslut och enligt förordning (EG) nr 1829/2003.

*Artikel 7***Giltighet**

Detta beslut skall gälla under tio år från och med den dag då det antas.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

a) **Sökande och innehavare av godkännandet:**

Namn: Pioneer Overseas Corporation

Adress: Avenue des Arts/Kunstlaan 44, B-1040 Bryssel, Belgien,

som representerar Pioneer Hi-Bred International, Inc., 400 Locus Street, Suite 800, Des Moines, IA50309, Förenta staterna

och

Namn: Dow AgroSciences Europe Ltd

Adress: European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Förenade kungariket,

som representerar Mycogen Seeds c/o Dow AgroSciences LLC, 9330 Zionsville Road, Indianapolis, IN 46268-1054, Förenta staterna

b) **Beteckning och specifikation av produkterna:**

Livsmedel och livsmedelsingredienser som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majslinjen 1507 (*Zea mays* L.) enligt beskrivningen i ansökan, med den unika identitetsbeteckningen DAS-Ø15Ø7-1, som har motståndskraft mot europeisk majsrott (*Ostrinia nubilalis*) och vissa andra skadedjur av ordningen fjärilar och har tolerans mot bekämpningsmedlet glufosinatammonium. Det genetiskt modifierade majset DAS-Ø15Ø7-1 innehåller följande DNA-sekvenser i två kassetter:

a) Kasset 1:

En syntetisk version av den trunkerade *cry1F*-genen från *Bacillus thuringiensis* subsp. *aizawai*, som ger motståndskraft mot europeisk majsrott (*Ostrinia nubilalis*) och vissa andra skadedjur av ordningen fjärilar under reglering av en ubikvitinpromotor *ubiZM1(2)* från *Zea mays* L. och ORF25PolyA-terminator från *Agrobacterium tumefaciens* pTi15955.

b) Kasset 2:

En syntetisk version av den *pat*-gen från *Streptomyces viridochromogenes* stam Tü494, som ger tolerans mot bekämpningsmedlet glufosinatammonium under reglering av en 35S-promotor och terminatorsekvenser från blomkåls-mosaikviruset.

c) **Märkning:**

Inga andra särskilda krav än de som föreskrivs i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1829/2003.

För tillämpningen av artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1829/2003 skall organismens namn vara "majs".

d) **Detekteringsmetod:**

- Kvantitativ, i realtid händelsespecifik, PCR-baserad metod för genetiskt modifierad DAS-Ø15Ø7-1 majs.
- Validerad av gemenskapens referenslaboratorium, som inrättats enligt förordning (EG) nr 1829/2003, offentliggjord på <http://gmo-crl.jrc.it/detectionmethods/TC1507-WEB-Protocol-Validation.pdf>
- Referensmaterial: ERM®-BF418, tillgängligt via Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum, Institutet för referensmaterial och referensmätningar (IRMM) på http://www.irmm.jrc.be/html/reference_materials_catalogue/index.htm

e) **Unik identitetsbeteckning:**

DAS-Ø15Ø7-1

f) **Information som krävs enligt bilaga II till Cartagena-protokollet om biosäkerhet till konventionen om biologisk mångfald:**

Biosafety Clearing House, Record ID: se beslut 2006/197/EG

g) **Villkor eller begränsningar för utsläppande på marknaden, användning och hantering av produkterna:**

Ej tillämpligt

h) **Övervakningsplan:**

Plan för övervakning av miljöpåverkan enligt bilaga VII till direktiv 2001/18/EG

(Länk: <http://gmo-crl.jrc.it/detectionmethods/TC1507-WEB-Protocol-Validation.pdf>)

i) **Krav på övervakning efter försäljningen avseende användning av produkten som livsmedel:**

Ej tillämpligt

Anm.: Länkar till relevanta dokument kan behöva ändras med tiden. Allmänheten kommer att informeras om dessa ändringar genom uppdatering av gemenskapsregistret över genetiskt modifierade livsmedel och foder.
